

Jo mežā mazāk sēņu, jo tirgū – dārgāk

Vakar tirgū sastaptā pensionāre Nina Didžus sēnes kopā ar vīru salasījusi tepat, Kuldīgas novadā, un iespēju robežās nākot tās pārdot.

Cilvēki saka, ka sēņu mežā esot diezgan maz. Pat nevarot salīdzināt ar citiem gadiem, tāpēc arī šogad cena dārgāka. „Gailenēm vajag siltumu un mitrumu,” stāsta N. Didžus. Bet, tā kā naktis ir aukstas, sēnes neaugot labi. Iespējams, sausuma dēļ tām ir nomirusi saknes, tāpēc vajag vairāk lietu. „Lai salasītu kastīti, paiet vesela diena, bet pagājušajā gadā dienā salasīju pat septiņas kastītes,” izsakās Nina.

Inta Rekaša, kura šobrīd ir bezdarbiece, uz tirgu atnākusi palīdzēt savai meitai tirgot sēnes. Intas meita kopā ar savām meitām vakar mežā lasījusi sēnes un priecājas, ka varot atrast gailenes. Ar pārējām sēnēm gan esot pašvaki. Inta sēnes lasa tikai sev un domā, ka pēc lielajiem lietiem to būs vairāk. „Tagad sāk parādīties arī baravikas un apšu bekas,” priecīgi stāsta I. Rekaša.

Vai šobrīd Latvijā ir vietas, kur sēnes aug griezdamās? „Visur lielās un sūdzas vienādi,” saka mikoloģe Inita Dāniele. „Bet tā ir katru vasaru – vietām būs vairāk sēņu un vietām mazāk. Visu ietekmē laika apstākļi. Kur lijš vairāk un mitrums ir pietiekošs, ir arī sēnes.”

**Katrīna Blaua
Inta Jansone
Katrīnas Blaues foto**

Nina Didžus tirgo pašas salasītās sēnes.

PERSONĪBA GUNITA MEIERE.

„Erudīta personība ar augstu emocionālo inteliģenci, šarmanta pedagoģe ar izcilu psihoterapeites talantu. Mērķtiecīga, ar milzīgām darba spējām un atbildību, lieliska kolēģe un stiprais plecs citiem,” saka KTTT direktore Dace Cine.

➔ 8.-9. lpp.

„Man nekas nekaiš, izņemot vecumu,” secina **Anna Kadiķe** – vecākā Snēpeles iedzīvotāja.

➔ 6. lpp.

Krista Neilanda olimpiskais sapnis ir piepildīts.

➔ 12. lpp.

Skrundas pilsētas un Skrundas pagasta pārvaldes vadītājas **Gunā Skrebeles darbu** un to, cik ļoti viņai uzticas iedzīvotāji, konkursa komisijas vērtis vēlreiz.

➔ 7. lpp.

Otrdien, 17. augustā:

- Lēnu baznīcā atjaunots krucifikss.
- Kā kuldīdznieki pa Poliju ceļoja.
- Vai laba kartupeļu raža.
- Katrīnas Bžalavas pieredze, mācoties ASV.
- Vasara – motociklistu laiks.
- Lappuse vecākiem.

REDZĒJUMS

Process vai rezultāts

Daiga Bitiniece

Kas ir svarīgāks? Pats process vai sasniegtais ceļa galapunkts?

Esmu savulaik pildījusi testus par šo jautājumu, un izrādījies: gan – gan.

Vai, kopjot dārzu, lielāks gandarījums ir par uzdziedējušu ziedu un varenu ķirbi vai prieks būt procesa sākumā, kad vari izvēlēties šķirnes, vēlāk – vidū, kad viss plaukst, vēl vēlāk, kad puķe sāk smaržot un ķirbis briest.

„Process ir sistemātiska operāciju izpilde kāda noteikta rezultāta iegūšanai.

(No svešvārdu vārdnīcas.)”

Vai var nonākt pie patīkama rezultāta, neizbaudot ceļu līdz tam? Tā sakostiem zobiem ņemoties un cīnoties, ka tik galā panākums? Nāk prātā mūsu Latvijas volejbolistes Tīna Graudiņa un Anastasija Kravčenoka nupat olimpiskajās spēlēs. Lai cik grūti, smaids nepazuda, patika spēlēt un turējās visu laiku.

Esmu arī lasījusi rakstnieku un režisoru atziņas par viņu darbiem, ka process bijis galvenais un ka nu tautās palaištā grāmata vai izrāde vairs nemaz tik ļoti neinteresē.

Nupat brīvdienās ar studija laika draugu ģimenēm pace-

ļojām pa Kurzemi. Viens no mūsu apskates punktiem bija Tāšu muiža. Biju tur jau bijusi pirms gadiem desmit, un likās interesanti uzzināt, kas tās atjaunošanā nu paveikts. Bet, nonākot muižas sētā un sākot klausīties muižas nomnieka Jura Zviedrāna stāstījumā, sapratu, ka jautājums nav un nemaz nevar būt tik vienkāršs – kad jūs pabeigsiet iesāktos ēku un parka atjaunošanas darbus. Jo galu visam grūti pat iztēloties – tik daudz tur darāmā, it īpaši, ja pats Zviedrāns, būdams būvtehniķis, visu vēlas saglabāt autentisku. Pat taciņu starp ēkām un puķu dobēs uztaisījis tieši tādas, kādas tās bijušas attiecīgajā gadsimtā!

Un neviļus, klausoties aizrautīgā un zinošā vīra stāstījumā, nāca apjausma, ka sastopamies ar cilvēku, kuram pats process – ilgs, pacietīgs, pārsteigumiem un atklājumiem pilns, un, šķiet, pat bezgalīgs – sagādā prieku un gandarījumu. Nevis ātrs vai varbūt ne tik ātrs, bet rezultāts, kad viss padarīts. Te, lai kur acis palaid, visur darbs gaida darītāju, darbnīcās viss iesākts, viss procesā.

Prombraucot secinājām – mēs tā nevarētu. Mums lielākoties svarīgs sava darba rezultāts. Protams, tādā, līdz kuram nav ik dienu jāizcīna mežonīgas kaujas. Jo patīkams process ir arī daļa no laba rezultāta.

TRĪS PAR VIENU

Kā vērtēt situāciju, ja vadībā (gan valsts un pašvaldību, gan privātajā sektorā) ir cilvēki ar sliktu reputāciju, ko radījušas aizdomas par saistību ar noziedzīgiem nodarījumiem?

NAV LABI NOKLUSĒT, IR JĀIZSKAIDRO

1. Olafs Grigus, biedrības „Sabiedrība par atklātību „Delna” pētnieks:

– Droši vien vispirms jānošķir gadījumi, kad persona ir tiesāta, kad process vēl nav beidzies un kad cilvēks atzīts par vainīgu. Šis nošķirums ir īpaši svarīgs situācijās, kad sabiedrībā valda uzticēšanās tieslietu sistēmai. Savukārt, ja šādas uzticēšanās nav, var turpināt pastāvēt bažas pat pēc attaisnojoša sprieduma. Latvijā tiesu varai diemžēl

VARA SALDI SAINDĒ

2. Maija Kūle, filozofe, Latvijas Universitātes profesore:

– Jāsāk secībā: pārvaldē amatos ievēl vai ieceļ cilvēkus, ko izvēlas pašvaldību vai Saeimas vēlēšanās ievēlētie deputāti. Tātad sabiedrības vairākums uzticējusi savu balsi un līdz ar to izvēli. Grūti saprast, kāpēc ievēl tos, uz kuriem krīt aizdomu ēna. Varbūt tādiem cilvēkiem lielākas menedžēšanas spējas, viņi prot gudrāk uzstāties, rada pievilcības efektu. Varbūt paveikuši arī kādu labu darbu, par ko cilvēki pateicīgi. Ja likums atļauj kandidēt, tad jau viss notiek likumīgi. Drīzāk

uzticas mazāk nekā puse iedzīvotāju, un šajā ziņā iepaliekam gan Igaunijai, gan Lietuvai. Būtiski, lai amatpersonu iecelšanas process norit skaidri un saprotami, lēmumu pieņēmējiem pamatojot, kāpēc konkrētais kandidāts ir labākais, un ļaujot sabiedrībai ar šiem argumentiem pilnībā iepazīties. Ja kandidāts ir pagātnē atzīts par vainīgu kādā nodarījumā, to atbalstošiem lēmumu pieņēmējiem, visticamāk, ir morāls pienākums

skaidrot, kāpēc viņš piemērots amatam arī par spīti šim pārkāpumam. No tā, cik pārlicinoši būs šie skaidrojumi, sabiedrībai vajadzētu izdarīt secinājumus par to, kuriem vēlēšanu kandidātiem uzticēt šādu lēmumu pieņemšanu, pašiem balsojot nākamajās vēlēšanās. Viennozīmīgi negatīvi būtu vērtējams tāds iecelšanas process, kur notiek mēģinājumi noklusēt faktu par to, ka tiesāšanas procesi vispār ir bijuši.

jārunā un jābūt aktīviem vēlēšanu laikā, nevis pēc tam jāpārmet, ka savēlētī cilvēki ar sliktu reputāciju. Ja vairākums ievēlējies, jāpieņem. Protams, var diskutēt, ka mazliet vairāk par trešo daļu, kas piedalījās vēlēšanās, nav vairākums, ka turpmākā ievēlētā rīcība kļūst nelabvēlīga, ka neko jau sabiedrība nevar mainīt, nav jēgas piedalīties vēlēšanās un būt pilsoniski aktīviem. Ir jēga, mazajās pašvaldībās noteikti. Kāpēc *sasmērējušies*, kā mēdz teikt, izspraucas caur adatas aci, likumu varbūt neignorē, bet sirdsapziņu un sabiedrības

viedokli? Bija tāds televīzijas seriāls *Saldā indes garša* pēc Jāņa Jaunsudrabiņa romāna motīviem. To nosaukumu var attiecināt uz tiekšanos pēc vadošiem amatiem. Ja esi tur pabijis un pagaršojis, tad vari saindēties un grūti atteikties, kaut likums ļauj, bet sabojātas reputācijas dēļ nevajadzētu kandidēt. Latvija arī pieder pie apgaismības laika juridiskajām nostādnēm. Var kandidēt un ievēlēt pat cietumā pabijušu personu, ja sodāmība dzēsta. Var jau būt, ka tas ir humāni, ne visās civilizācijās tā ir.

REPUTĀCIJU INTERPRETĒ DAŽĀDI

3. Klāvs Sedlenieks, sociālantropologs, Rīgas Stradiņa universitātes docents:

– Jebkuras aizdomas grauj publiskās pārvaldes reputāciju. Bet nav īstas skaidrības par šo jēdzienu. Nesen Satversme lēma, ka darbā policijā var nepieņemt sodītu personu, kaut sods izciests. Taču daudzās citās jomās gan ir noteikts, ka jāņem vērā reputācija, bet Latvijas politiskajā vidē tas tiek interpretēts dažādi, jo nav saprotams, ko ar šo noteikumu darīt. Lemjot gal-

venokārt tiek ņemts vērā spēkā stājies notiesājums spriedums. Ja tāds ir – reputācija sliktā, ja nav – laba. Tas ir absurds. Par Valsts prezidentu ierakstīja cēlu teikumu: jābūt nevainojamai reputācijai. Vai tas liedza šajā augstajā amatā ievēlēt cilvēku, kas ņēmis (un tas tika pierādīts) negodīgus maksājumus? Publiskajam vadības struktūrām ir diezgan zema reputācija. Jā, ir jāņem vērā, ka cilvēks var mainīties, tātad jādod tāda iespēja. Jāpieļauj, ka cilvēks sapratis jaunībā vai pirms desmit gadiem

izdarītu kļūdu. Bet tik un tā nevajadzētu iet publiskā amatā, kas saistīts ar sabiedrības uzticēšanos. Labi, esi mainījies, bet daudzi tomēr nav aizmirsuši sliktos darbus. Tāpēc var iet citās sfērās, privātā sektorā, uzņēmējdarbībā un ar savu darbību pierādīt, ka esi mainījies uz labo. Bet ne publiskajā sfērā, graujot jau tā vājo uzticību. Mūsu sabiedrībā tā ir diezgan liela problēma, un tā skar gan tos, kas vada, gan tos, kas viņus ievēl.

Daina Tafelberga

MANUPRĀT

Sportiskā dzirksts turpinās

Nupat likts punkts vasaras lielākajam notikumam – olimpiskajām spēlēm Tokijā, lai gan īsti precīzi tas nebūtu teikts, jo viss vēl turpinās – Japānā startam gatavojas arī mūsu paralimpieši. Sportiskā dzirksts virmo arī tepat, Latvijā, Kuldīgā. Teju gadu bija liels klusums. Vai varat iedomāties, cik patīkami elektroniskajā pasta kastītē saņemt informāciju jeb mēneša plānu – pilnu ar dažādu veidu pasākumiem, kas domāti lielākiem un mazākiem interesentiem. Arī rudens sezona solās būt interesanta, nu, vismaz sportistiem. Ir kļuvis zināms, ka mūsu telpu futbola komanda *Nikers* startēs virslīgā. Tas nozīmē, ka augstas raudzes komandas brauks pie mums. Tikai jautājums – vai spēsim tās vērot klātienē? Ik rītu redzamie cipari par jauniem saslimušajiem rada bažas. Bet tā negribas atkal sēdēt mājās, vērties datorekrānā un ar kolēģiem, draugiem sazināties tikai tiešsaistē. Necenšos nevakcinētos pārliecināt, bet aizdomāties gan. Vai tiešām nav vēlmes atgriezties normālajā dzīves ritmā? Tikties klātienē, apmeklēt koncertus, izrādes, dziedāt, dejot, vingrot? Man tā pietrūkst.

Inta Jansone

FOTOKOMENTĀRS

DABAS BRĪNUMS

22 ziedi uz viena kāta. Šāda saulespuķe izaugusi Irmas kundzes dārzā Nomaļes ielā 4. Viņa stāsta, ka nekad nav sējusi saulespuķes, tās icaugušas pašas, jo iepriekšējos gados to sēklas ēduši zvirbuļi un daudzas sakritušas dobēs.

Alberta Dintera teksts un foto

MUMS JAUTĀ

Vēl cer uz atjaunotni

„Vai tiešām šovasar Turlavā nebija tradicionālo kapusvētku vai arī palaidāmos garām,” jautā ģimene no Kandavas.

„Nāku no Turlavas, pēc tehnikuma ieprecējos un paliku Tukuma pusē. Jau ilgus gadus dzīvojam Kandavā, bet regulāri braucam apkopt manu senču atdusas vietas Turlavā, uz kapusvētkiem noteikti. Tāpat bieži ciemojamies pie vīra vecākiem, kuri dzīvo Rendā, viņi uzspē notikumus visā novadā, lasām *Kurzemnieku*. Turlavas pagasta pārvaldē uzzinājām, ka notikušas pārmaiņas luterāņu draudzēs, kas iepriekš rīkoja kapusvētkus.”

DIVI DIEVNAMI UN DRAUDZES

Turlavā ir divi luteriskie dievnami. Pagasta centrā atrodas Lipaiķu baznīca, kurai pagājušajā vasarā apritēja 390 gadu kopš oficiālā datējuma. Tajā vienmēr darbojusies draudze, kuras saimniecisko dzīvi ilgus gadus vadīja pagasta entuziaste un arī kultūras mantojuma kopēja Velta Krūmiņa. Klosters ciemā ir aptuveni tikpat sena Sv. Pētera baznīca, kas savulaik piederējusi Aizputes draudzei, padomju gados slēgta un, nomaļajā vietā pamesta, gājusi zudībā. 90. gadu vidū draudzi atjaunoja, bet pēdējos 15 gados, kad draudzes priekšnieks bija kuldīdznieks Juris Vītols, baznīca ar dažādu projektu un pašvaldības atbalstu, kā vietējie teic, teju no

gruvešiem atjaunota gan morāli, gan materiāli.

BIJA JĀNOLIEK ATSLĒGAS

Pērn ap Ziemassvētkiem J.Vītols nesaprotamu iemeslu dēļ bija jānoliek dievnama atslēgas. Viņš vērsies Kuldīgas prāvesta iecirknī, rakstījis gan LELB Liepājas diecēzes bīskapam, gan pašam arhibīskapam, lai izskaidro situāciju, bet atbilde līdz šim nav saņemta. Tagad Klosters draudzes priekšniece ir aizputniece Sofija Šukele. Viņa Turlavā ierodas galvenokārt mēneša trešajā svētdienā, lai sakārtotu dievnamu dievkalpojumu, kuru apmeklē ļoti maz cilvēku. S.Šukele atzīst, ka savā ziņā draudzes darbība apsīkusi pandēmijas dēļ, tāpēc arī nav rīkoti tradicionālie kapusvētki, bet noticis tiem veltīts dievkalpojums baznīcā. „Pēdējā laikā svētbrižos kapsētās aizgāju tuvinieki tikpat kā nepiedalās: atbrauc, sakopj kapavietu, noliek ziedus un brauc prom,” tā aizputniece. Viņa atzinīgi novērtē priekšgājēja ieguldījumu (par baznīcas vēsturi un atjaunotni J.Vītols izveidojis prezentāciju, tā nodota pagasta pārvaldei, ir pieejama arī citiem). Gribētos projektus turpināt, bet nav iespēju – ne aktīvu ļaužu uz vietas, ne finansējuma. Informācija LELB mājaslapā norāda, ka Klosterē kalpo Aizputes un Apriķu draudžu mācītājs Armands Klāvs. Taču S.Šukele stāsta, ka viņš ir atvaļinājumā, pēc tam laikam

Klosterē neatgriezīsies. Braukšot kāds no Kuldīgas, bet precīzu ziņu draudzes vadītājam vēl nav.

DIEVS NEVIENU NEUZMET

Lipaiķu draudzē pārmaiņas sākās jau pirms vairāk nekā diviem gadiem, kad mācītāja amatu atstāja Didzis Skuška. Viņa vietā uz laiku stājās Didzis Olte, tagad kalpo Mārtiņš Burke-Burkevics. Draudzes priekšniece Inita Peņķe atzīst, ka arī pie viņiem dievkalpojumu apmeklētāju skaits būtiski sarucis, ar liturģiskiem dziedājumiem nepiedalās ansambļi, pietrūkst ierasto garīgo tradīciju un jūtami apsīkusi arī saimnieciskā dzīve. „Sagraut ir vieglāk, nekā atjaunot,” teic I.Peņķe. „Es piekritu būt par priekšnieci, jo kādam jau tie papīri jāparaksta. Taču man nav ne laika, ne tādu spēju un entuziasma kā Veltiņai (Veltai Krūmiņai – aut.) visu ziedot baznīcai un draudzei. Vēl ceram, ka viņa nāks atpakaļ.” No sarunas ar V.Krūmiņu jūtams, ka tā diez vai notiks. Piedots ir, bet pāridarījums liekulīgās aizdzīšanas dēļ nav vēl aizmirsts. Veltai ir daudz, ko stāstīt... Lai paliekt, jo, līdzīgi kā Klosters gadījumā, situācija netiek cilvēciski izskaidrota: „Cilvēki mani uzmeta, bet ne jau Dievs – Viņš nevienu nepamet, pat ja tas novēršas. Uz dievkalpojumiem eju un iešu, cik vēl spēka būs. Skumji noskaņoties, bet tā tik un tā ir mana baznīca.”

Daina Tāfelberga

AKTUĀLAIS JAUTĀJUMS

Vai jūs apmeklējat kultūras pasākumus savā novadā? Kā jūs tos vērtējat?

Rasma Stepane, pensionāre:

– Kādreiz dzīvoju Kuldīgā. Tagad te viss jauns – nav vairs tas,

kas bija kādreiz. Biju pēdējos pilsētas svētkos. Bija sanākuši diezgan skaisti. Amatnieki bija, bet varbūt vajadzēja kādu, kas tirgo zālītes veciem cilvēkiem. Pietrūka vietas, kur nopirkt kaut ko padzerties, bet jaunies to nesaprot.

Gunta Aļeksejova, pelnītā atpūtā:

– Esmu no Alsungas. Pasākumus tur vērtēju ļoti labi – viss notiek. Šobrīd nav sanācis apmeklēt pasākumus Kuldīgā vai Alsungā. Man ir citas nodarbes. Esmu informēta, kad pasākumi notiek. Alsungā būs Ances Krauzes koncerts, to gan domāju apmeklēt.

Valentīna, kuldīdzniece:

– Pietrūkst informācijas par pasākumiem. Kad Kuldīgā bija pusmaratons, tad ar mašīnu nepārvietojos, jo zināju, ka būs sarežģīti. Es cenšos pielāgoties, jo man tas nav tik aktuāli. Iespēju robežās kultūras pasākumus apmeklēju, bet nav pietiekamas informācijas par to norisi. Biju arī pilsētas svētkos, bet arī tad trūka informācijas par norises vietām un laikiem.

Zane Maksakova, viesmīle:

– Pilsētas svētku laikā strādāju, tāpēc nevarēju tos apmeklēt. Kultūras pasākumus mēģinu apmeklēt pēc iespējas mazāk. Vairāk patīktu pasākumi, kas notiek naktī, piemēram, gaismas šovi un tamlīdzīgi. Pilsētas svētku laikā neizdevās apmeklēt gaismas šovu, jo sanāca strādāt.

Egils Veinbergs, pensionārs:

– Neesmu vakcinējies, tāpēc nevaru apmeklēt pasākumus. Pirms kovidā uz tiem aizgāju. Ja būtu tādi, uz kuriem var ierasties arī nevakcinētie, es ietu.

Ainars Pūpols, pensionārs:

– Ja pilsētā kaut kas notiek, cenšamies aiziet. Pilsētas svētkus izstaigājam un pasmaratonu paskatījamies. Informāciju varēja atrast, ja bija interese. Pats nekādu trūkumu pasākumos neizjūtu – tas, ko rīko, ir organizatoru ziņā. Paldies par to pašu, jo ir dažādi pasākumi. Pusmaratona laikā neizjutu satiksmes ierobežojumus, jo pārvietojos ar kājām. Nekādu pārmaiņu pirms un pēc kovidā nav – ja ir pasākums, tad ir. Manot, ka tāds notiks, aizeju un paskatos.

Jānis Siliņš, Jēkaba Aleksandra Krūmiņa foto

LASĪTĀJS SATRAUKTS

Peļķe un padomijas paliekas

Pirmdienas rītā redakcijā atskanēja zvans un Ēriks Volkovskis lūdza žurnālistus pēc iespējas ātrāk ierasties Eglu ielā. Iemesls tam ir gadiem nesakārtotais ielas posms.

Tieši ielas vidū ir plaša peļķe, kuras malā slejas zemes kaudze, no kuras lien laukā sena un aprūsējusi metāla plāksne. Nojaušams, ka zeme varētu slēpt vēl kādus priekšmetus.

„Šī ir maza ieliņa, kura ved cauri garāžām. Te ir divas problēmas. Pirmā – ielas vidū ir pagrieziena, kurā izveidojusies pamatīga bedre. Kad ir lietus, tajā krājas ūdens un netek prom. Tā mums te nākas brīst ka peļķi, un par to neviens neliekas ne zinīs. Otra problēma ir ielas malā esošā kaudze. Padomju laikos tur izgāza kaut kādus atkritumus, apbēra ar zemi, ļāva apaugt ar zāli. Tā kaudze tur stāv gadiem, bērni pa to ripinās uz leju ar velosipēdiem. Tas tiek darīts vietā, kur viņi pa tiešo nonāk uz brauktuves, kur ir lielā peļķe. Nav noslēpums, ka pa šo ielas posmu mēdz traktot tā sauktie *drifteri*. Cik vajag, lai kāds neuzmanīgais nenotriektu bērnus! Domei par šo vietu ir ziņots, bet neviens neliekas ne zinīs.”

E.Volkovskis vēlas atbildi

saņemt no Kuldīgas novada domes priekšsēdes Ingas Bērziņas, jo par viņu atdevis savu balsi vēlēšanās, bet I.Bērziņa šobrīd atrodas atvaļinājumā. Domes sabiedrisko attiecību speciālists Ričards Sotaks skaidro, ka pašvaldības uzņēmumam *Kuldīgas komunālie pakalpojumi* ir uzdots attiecīgo ielas posmu sakārtot. Diemžēl nekāds plašāks brauktuves remonts neesot paredzēts, notiks vien ielas ikdienas uzturēšanas darbi. Savukārt par iespējamo atkritumu kaudzi, kas apaugusi ar zemi, R.Sotaks no domes vides speciālistes Daces Jansones noskaidrojās, ka vieta tiks apsekota un lūkots, vai ar šīgada budžeta līdzekļiem būs iespējams to savākt un vietu sakopt.

Alberta Dintera teksts un foto

PĒC PUBLICĒTĀ

Rosina ierīkot piemiņas vietu

Izlasot rakstu par volejbola treneri Rasmu Ainu Zeberliņu un viņas sportisko dzīves ceļu, kuldīdznieks Valdis Dadzis vēlējas pastāstīt par māsīcu – basketbolisti Silviju Raudoni (vēlāk Kroderi).

„Silvijas dzimtā puse ir Alsungas. Savulaik viņas tēvs bija beķeris un tur cepa maizi,” stāsta V.Dadzis. Silvija tāpat kā R.A.Zeberliņa bijusi sportiska, spēlējusi ne tikai basketbolu, bet arī volejbolu, nodarbojusies ar vieglatlētiķi, slēpojusi. Taču tieši basketbolā gūti izcilākie panākumi. Basketbolu viņa sāka spēlēt Alsungas vidusskolā, no 1959. līdz 1969. gadam bijusi

TTT komandā. Ir desmitkārtēja PSRS čempione, deviņkārtēja Eiropas kausa ieguvēja un trīskārtēja PSRS tautu spartakiādes turnīru uzvarētāja. No 1963. līdz 1967. gadam spēlējusi PSRS izlasē. Pasaules čempione (1967.), divkārtēja Eiropas čempione (1964., 1966.). Vispasaules studentu spēļu uzvarētāja. PSRS nopelniem bagātā sporta meistarē. Divkārtēja Latvijas PSR čempione. Kunga ierosinājums: „Novadniecei, slavenajai basketbolistei Kuldīgā vai Alsungā varētu iekārtot piemiņas vietu, es un sportistes meita Ineta varētu līdzēt ar fotoattēliem.”

Inta Jansone

Līgums parakstīts

Šonedēļ tika parakstīts būvdarbu līgums par Bērnu un jauniešu centra ēkas atjaunošanu un teritorijas labiekārtošanu.

To parakstīja Kuldīgas novada domes priekšsēdes vietnieks Artis Roberts un SIA *Moduls Engineering* valdes loceklis Kristaps Grīniņš. Būvprojektu *Skolas (bērnu un jauniešu centrs) pārbūve 1905. gada ielā 10, Kuldīgā* pēc pašvaldības pasūtījuma izstrādāja SIA *Ozola &*

Bula, arhitektu birojs, būvdarbus veiks SIA *Moduls Engineering*. Plānotais būvniecības laiks ir gads no būvniecības uzsākšanas nosacījumu izpildes. Būvdarbi kopumā izmaksās 1 924 886,39 eiro (bez PVN), un tos paredzēts finansēt, saņemot valsts budžeta atbalstu saskaņā ar Ministru kabineta noteikumiem Nr. 242 *Augstas gatavības pašvaldību investīciju projektu pieteikšanas, izskatīšanas un finansējuma piešķiršanas kārtība*.

Atjaunota sporta zāles grīda Ēdoles skolā

Šovasar Ēdoles pamatskolā veikts sporta zāles grīdas seguma remonts, ko, atsākot mācības, varēs novērtēt pamatskolas skolēni. Vecais segums bija nolietots, bet nu tas ir atjaunots un pielāgots dažādiem sporta veidiem.

Ēdoles pamatskolas direktors Aigars Matevičs saka, ka ar padarīto darbu sporta zālē viņš ir ļoti apmierināts. „Remonta termiņš bija 20. jūlijs, un darbu veicējs iekļāvās laikā. Grīdai noņēma veco laku, noslīpēja un uzklāja jaunu. Papildus tam dažādiem komandu sporta vei-

diem tika uzvilkta līnija, kas sākotnējā tāmē nebija iekļautas. Šis bija vienīgais remonts skolā. Vēl ir divi *Daršim paši* projekti – Pinku gravā paredzēts atjaunot trošu ceļu, kā arī skolēnu padomei un ekopadomei remontē sanāksšanas telpu.”

Remontu pēc Kuldīgas novada pašvaldības pasūtījuma veica IK *Rietumu darbnīca*. Tas izmaksāja ap 8000 eiro. Pabeigto grīdas segumu marķē krāsainas, speciāli atzīmētas līnijas handbolam, basketbolam un volejbolam.

Divi Kuldīgas objekti – finālā

Nosaukti skates *Gada labākā būve Latvijā 2020* finālisti, un to vidū ir arī divi Kuldīgas objekti.

Inženierbūvju nominācijai bija pieteikti daudzi labi objekti, atzīst žūrija. No tiem seši nosaukti finālam, tostarp arī Kuldīgas ielu rekonstrukcija – četri posmi un krustojums. Nominācijā *Ainava* nosaukts bērnu rotaļu laukums *Ķirbītis* Kuldīgas estrādē.

Skatei pieteikto būvju fotogrāfijas apskatāmas mājaslapas www.gadabuve.lv sadaļās par nominācijām un [facebook.com/gadabuve](https://www.facebook.com/gadabuve).

NO KĀRTĪBAS SARGĀTĀJU IKDIENAS

Aizdedzina māju

Sagatavoja Valsts policijas (VP) Kurzemes reģiona pārvaldes vecākā speciāliste **Madara Šeršņova**.

Aizvadītajā nedēļā VP Kuldīgas iecirknī sākti 10 administratīvo pārkāpumu procesi. Viens no tiem par to, ka kādā pārtikas veikalā vīrietis atradies bez mutes un deguna aizsega, lamājies, izturējies agresīvi, aplēsis vīna pudeli un konfliktējis ar pārdevēju un veikala apmeklētājiem, pēc tam sabiedriskā vietā lietojis alkoholu. Administratīvais process uzsākts arī par to, ka kādam jauniešim nodarīti miesas bojā-

jumi. Viņš Ēdolē futbola laukumā aizrādījis savam vienaudzim par agresīvu uzvedību, un tas viņam iesitis ar dūri pa seju.

Ir sākti kriminālprocesi gan par miesas bojājumu nodarīšanu sievietei Skrundā, gan par ļaunprātīgu dedzināšanu Laidos. 6. augustā tika saņemta informācija, ka Laidos aizdedzināta māja, iespējamā vainīgā persona ir aizturēta.

Šajā laikā reģistrēti 21 ceļu satiksmes negadījumi, tajā skaitā starp diviem riteņbraucējiem notikusi sadursme, kurā cietis cilvēks.

Šķēpēja trīs vietās

Šīgada 5. kapelu saiets Snēpelē bija veltīts Maestro Raimondam Paulam, un katrai kapelai bija jādzied kāda šī komponista dziesma.

Ābrams un čigānietes jautrajā tirgū.

Saietā 7. augustā piedalījās deviņas kapelas, uzstājoties uz trīs skatuvēm – Hāna muižā, Senajā klētī un Zaļajā pļavā. Pēc kapelu sadziedāšanās sākās jautrais tirgus pagasta estrādē. Tirgoties bija sabraukuši gan pašu, gan kaimiņu pagastu mājražotāji un amatnieki, un sanākušie varēja priecāties par *Zemuru* trušīšiem, *Pilskalnu* aitiņām, *Magonu* kaziņām un putniem. Visi, kuri vēlējās, varēja vizināties zirga pajūgā, ko nodrošināja biedrība *Eguss*. Tirgus atmosfēru jautrāku radīja Ābrams un čigānietes – ikviens varēja savu nākotni izziļēt vai kādu lakatiņu nopirkt. Stiprākie vīri pēc dāvanām varēja rāpties stabā. Fonā skanēja

Kapela Pēterogas no Brocēniem.

grupas *Zelta kniede* dziedātās dziesmas.

„Paldies visām kapelām, it īpaši kapelai *Kā ir, tā ir!* Paldies tirgotājiem, dzīvnieku saimniekiem, Laidu amatiererteātra dalībniekiem, pagasta darbiniekiem par komandas darbu! Paldies arī kaimiņu pagastiem, kuri izlīdzēja ar teltīm, *Zelta kniede* un visiem pārējiem! Jautri un sirsnīgi pavadīts laiks! Kā dziedāja kapelas savā noslēguma dziesmā: sanācām, sadziedājām, sadancojām,” priecīgi stāsta Snēpeles kultūras nama vadītāja Raimonda Vilmane.

Katrīna Blaua, Raimondas Vilmanes arhīva foto

Deleģē pārstāvjus

Pēc administratīvi reģionālās reformas, kad Kuldīgas novada pašvaldības sastāvā tika iekļauts *Alsungas novads*, biedrība *Etniskais kultūras centrs „Suiit”* lūgusi, lai tās valdē ievēl divus pašvaldības pārstāvjus.

Jūlija sēdē deputāti biedrības valdē deleģēja Kuldīgas novada domes kultūras nodaļas vadītāju Daci Reinkopu un Alsungas pagasta pārvaldes vadītāju Santu Kreičmani.

Dizaina vērtība pilsētvidē

Kuldīgas novada dome saņēmusi tūrisma jomas uzņēmēju, Latvijas Mākslas akadēmijas mācībspēku, mākslinieku un dizaineru ierosinājumu – pievērst uzmanību vizuālā noformējuma mākslinieciskajai kvalitātei pilsētvidē Latvijas valsts svētku, atceres un atzīmējamo dienu, kā arī citos valsts vai pilsētas nozīmes pasākumos. Lai to sekmētu, jāveido padome, kurā darbotos attiecīgo nozaru speciālisti, eksperti.

Jūlija sēdē deputāti apstiprināja gan pilsētvides dizaina mākslinieciskās padomes nolikumu, gan sastāvu. Tajā darbosies Jana Jākobsone (Kuldīgas novada būvvaldes vadītāja, arhitekta, padomes priekšsēde), Inese Sulojeva (Kuldīgas novada būvvaldes vadītājas vietniece vides pārvaldības jomā), Edgars Zalāns (SIA *Diānas Zalānes projektu birojs* projektu vadītājs, arhitekts), Agnese Veinberga (māksliniece), Mārcis Ziemiņš (dizainers, scenogrāfs) un Inese Slūka (laikraksta *Kurzemnieks* maketētāja-māksliniece).

Latvijas pašvaldību komitejās

Latvijas Pašvaldību savienība lūgusi deleģēt Kuldīgas novada pašvaldības pārstāvjus darboties vairākās komitejās un apakškomitejās.

Jūlija domes sēdē apstiprināts, ka finanšu un ekonomikas komitejā būs Kuldīgas novada domes priekšsēdes vietnieks Artis Roberts (aizvietotāja – pašvaldības finanšu un ekonomikas nodaļas vadītāja Antra Laumane). Reģionālās attīstības un sadarbības komitejā – Kuldīgas attīstības aģentūras vadītājs vietnieks Kaspars Rasa. Tautsaimniecības komitejā – A. Roberts (aizvietotāja – Kuldīgas attīstības aģentūras vadītāja Dace Šēle). Tautsaimniecības komitejas dzīvokļu jautājumu apakškomitejā – pašvaldības nekustamo īpašumu nodaļas vadītājs Klāvs Svilpe. Tautsaimniecības komitejas būvniecības apakškomitejā – Kuldīgas novada būvvaldes vadītāja vietnieks būvinspekcijas jomā Reinis Zīle. Tautsaimniecības komitejas informātikas jautājumu apakškomitejā – pašvaldības informācijas un tehnoloģiju nodaļas vadītājs Normunds Ķīvītis. Veselības un sociālo jautājumu komitejā – pašvaldības priekšsēdes vietniece Skrundas pilsētas un novada lauku teritoriju jautājumos Nellija Kleinberga (aizvietotāja – pašvaldības izpilddirektore Ilze Dambīte-Damberga). Izglītības un kultūras komitejā un tās apakškomitejā – domes priekšsēde Inga Bērziņa (ievēlēta arī par vadītāju), deputāte Ruta Karloviča (aizvietotāja – pašvaldības izglītības nodaļas vadītāja Santa Dubure). Izglītības komitejas sporta jautājumu apakškomitejā – deputāts, sporta skolas direktors Agris Kimbors.

Pašdarbnieki turas

Valstī noteikto Covid-19 ierobežojumu dēļ pašdarbnieku svētki šovasar Turlavā izpalika, to vietā dejotājiem sarīkoti atklātie deju mēģinājumi brīvdabas estrādē.

Pagasta kultūras organizatore Zanda Spulģīte norāda: lai iedzīvotāji redz, ka pašdarbība turas, un iedvesmotu arī citus nākt un piedalīties. Atklātajos deju mēģinājumos piedalījās Turlavas jauniešu līnijdeju kolektīvs (vadītāja Ginta Jasinska), bērnu šova un tautisko deju kolektīvs (abus vada Elīna Lankovska-Ķeķe), viesojās un valša kleitās uzstājās Iritas Grīnberga līnijdejošu grupa *Jautrie zābaciņi* no Kuldīgas. Vēl aktīvi pagastā ir dziedošie kolektīvi: Agneses Čičes bērnu ansamblis, kuram šogad aprit pieci gadi, un sieviešu vokālais ansamblis, kas bez pārtraukuma darbojas jau 25 gadus un kuru jau piecus gadus vada mūzikas skolotāja Iveta Vīksne. Kā noritēs nākamā pašdarbnieku sezona, vēl grūti spriest. Bet pašdarbnieki nebūt nedomā mest plinti krūmos, piebilst Z. Spulģīte. Gluži otrādi – nāk un mēģina, kā nu tas atļauts. Jauniešu līnijdejoši pat gatavojas starptautiskām sacensībām virtuālajā vidē. Šobrīd kultūras organizatore devusies atvaļinājumā, bet prātā doma septembra sākumā sarīkot atvasaras vai rudens gadatirgu pagastā.

Kuldīgas *Jautrie zābaciņi* Turlavas estrādē uzstājās skaistajās valša kleitās.

Dejotprieku ar aicinājumu nākt un piedalīties izrāda Turlavas jauniešu līnijdeju kolektīvs.

Zandas Spulģītes arhīva foto

Jauni zvanu torņi

Pēdējā laikā Turlavā atjaunoti vairāki kapu zvanu torņi, nesen pie jauna tikusi Pliķu kapsēta.

Pagasta pārvaldes arhīva foto

Nesen tornis atjaunots un kalpos vēl vairāku gadu desmitus.

Pliķu zvanu tornim acīmredzami steidzami bija vajadzīgs remonts.

Pagasta pārvaldes vadītājs Mārcis Brantevics stāsta, ka Turlavā pavisam ir 14 veco kapsētu, kurās vēl tiek veikti apbedījumi. Tikai četrās saglabājušies vēsturiskie zvanu torņi, jo mūsdienās tādus vairs nebūvē. Pateicoties aizgājēju tuvinieku iniciatīvai, torņi atjaunoti Ciemgaļu un Maras kapos. Pliķos ir interesanta vēsture, jo savulaik saziedota nauda, lai uzliktu jaunu zvanu, bet pats tornis palika vēsturiskais. Laika zobs tika darījis savu, un tornis gāja bojā, šovasar steidzami vajadzēja remontēt. Pēc pašvaldības pasūtījuma SIA *Genus* veica bojāto konstrukciju nomainītu, saglabājot vēsturisko jumta daļu. Atjaunotais tornis kalpos vēl vairākus gadu desmitus, savukārt senais zvans glabājas Kuldīgas novada muzejā.

Labi jaunumi pirms mācību gada sākuma

Jauns mācību gads Turlavā atnācis ar prieka vēsti – īstenots vērienīgs projekts un pie pamatskolas ierīkots āra treniņu parks, kuru veselīgām fiziskām aktivitātēm varēs izmantot ne tikai skolēni, bet visi pagasta iedzīvotāji.

VISĀM PAAUDZĒM

Projektu LEADER programmas *Darīsim paši!* konkursā īstenoja turlavnieku biedrība *Dzīvotprieks*. Ar Lauku atbalsta dienesta piešķirto līdzfinansējumu no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA) ierīkoti treniņi gan bērniem, gan pieaugušajiem, tostarp cilvēkiem ar invaliditāti. Ieklāts sporta laukuma segums. Pašu spēkiem labiekārtota apkārtnē, iesēts zāliens.

VISPIRMS IDEJA UN APŅĒMĪBA, TAD NAUDA

Ideja par modernu sporta laukumu uzvirtojusi pirms dažiem gadiem, jo skolai nav atbilstošas zāles treniņiem, toties ārā – aizaugusi platība, kā arī sportiskā pagasta iedzīvotāju vēlme kaut ko darīt lietas labā. Ideja kļuvusi konkrētāka, kad radusies iespēja saņemt finansiālu atbalstu. Tā *Dzīvotprieks* pagājušajā gadā

Lāsmas Veigeltes arhīva foto

Šovasar pie pamatskolas ierīkots moderns āra treniņu laukums – laukos tikai dažviet ir tādas iespējas visām paaudzēm, kurām patiek veselīgs un sportisks dzīvesveids.

uzrakstījis projektu, ar kuru veiksmīgi startējis konkursā. Taču vēlāk izrādījies, ka ar naudu vien nepietiek un viss tik vienkārši uz priekšu nerit. Turlavas pamatskolas direktore Lāsma Veigelte teic, ka *Dzīvotprieka* vadītāja Agra Šēle šajā laikā ne vienu vien negulētu nakti piedzīvojusi, meklējot risinājumu kāda šķēršļa pārvarēšanai. Tāds projekts īstenots pirmoreiz.

KOPĀ DAUDZ VAR IZDARĪT

„Nu tas ir beidzies, tagad ir gandarījums par paveikto un, cerams, iedzīvotāji to novērtēs,” piebilst L. Veigelte. „Daudz arī paši darījam. Ļoti laba sadarbība izveidojās ar vietējiem zemnie-

kiem Āri Brantevici un Guntaru Pirtnieku. Esam pateicīgi, ka zemnieki ar savu tehniku nāk palīgā, ziedo savu dārgo laiku, neprasot nekādu atlīdzību. Tāpat strādāja skolas darbinieki, pagasta pārvaldes cilvēki. Kad iesējām zāli, uznāca karstums un sausums, meitenes laistīja pilnīgā bezspēkā. Covid-19 liedz lielu atklāšanas balli, bet gan jau katrs, ejot pirmoreiz uz jauno sporta laukumu, piedomās labākās domas un novēlējums kopējam ieguldījumam, lai tas netiek postīts, bet ilgi kalpo cilvēkiem un veselībai.” No ELFLA saņemti 32 500 eiro. Kuldīgas novada pašvaldības līdzfinansējums – 10%. Jāpiebilst, ka turlavnieki, sākot ar jauno

paaudzi un beidzot ar senioriem, jau novērtējuši un pamazām izmēģinājuši jaunos treniņus.

SKOLĒNU SKAITS MAINĪGS

Arī skolas iekštelpas jau gatavas jaunajam mācību gadam. Vēl tikai jāpabeidz pirmsskolas grupiņu sanitāro telpu remonts (solīts to izdarīt līdz 20. augustam). Tikmēr tehniskie darbinieki vēlreiz nospodrinās logus, uzprišinās apkārtni. Šovasar iegādāti jauni divvietīgie galdi pirmajai klasei. Tajā skolas gaitas sāks deviņi bērni – par četriem vairāk nekā pērn. Kopā Turlavas pamatskolā no 1. līdz 9. klasei šogad mācīsies 76 skolēni, kā arī 32 bērni divās pirmsskolas grupās. Direktore

atzīst, ka viņiem skolēnu skaits ir neparedzami mainīgs. Gadās, ka Turlavas puīši apprec meitenes ar bērniem vai kāda jauna ģimene no citas vietas pārceļas uz dzīvi pagastā. Šobrīd ne tik cerīgs nākamais gads, jo sešgadnieku grupā ir tikai divi bērni, bet viss jau varot mainīties, tāpat kā valdības noteikumi attiecībā uz mācībām saistībā ar Covid-19. Šobrīd skola ir gatava un cer, ka atkal būs normāls ritms un mācības notiks klātienē. Vairums pamatskolas skolotāju jau vakcinējušies, direktore cer, ka drīzumā to izdarīs arī pirmsskolas personāls.

SKOLOTĀJI – SAVĒJIE

Uz Turlavu brauc arī skolēni no Gudenieku, Laidu un Kurmāles pagasta. Pedagogu kolektīvs stabils, šobrīd gan vēl tiek meklēta angļu valodas skolotāja. Līdz šim šo mācību priekšmetu pasniedza turlavniece, kā atzīst kolēģi, pedagoge ar sirdi un dvēseli. Tāpēc ļoti žēl, ka viņa nolēmusi turpmāk darbu ar skolu vairs nesaistīt. Lai gan daži skolotāji dzīvo Kuldīgā, Turlavas pamatskolā visi tiek uzskatīti par savējiem, jo lielākajai daļai tā ir pamatdarbavieta.

Lappuse tapusi ar Kuldīgas novada pašvaldības līdzfinansējumu.

„Man nekas nekaiš, izņemot vecumu”

ANNA KADIĶE ir vecākā Snēpeles iedzīvotāja, kura tikko nosvinēja savu 95 gadu jubileju. Kurzemnieks pie sirmgalves ciemojās viņas vārdadienā un klausījās interesantos stāstos par kundzes garo mūžu. Tā kā Annas kundzei pirms gada pasliktinājies dzirdē, sarunā palīgā nāca viena no viņas meitām Dace Opolais, kura parūpējās, lai viesošanās un intervija būtu veiksmīga. Annai ir trīs meitas, trīs mazbērni un divi mazmazbērni, ar kuriem viņa labprāt kopā pavada daudz laika.

GALVENAIS IR NEIESĒSTIES UN NEIEGULTIES

Anna visu mūžu ir bijusi liela lasītāja. Kamēr ritēja spraiģie darba gadi, lasīšanai atlicis ļoti maz laika. Un tad Anna vienmēr gaidīja pensijas laiku, jo domāja, ka tas būs īstais brīdis, kad piekerties klāt pilnvērtīgai lasīšanai. „Nodzīvoju tik ilgi, kamēr pazaudēju redzi,” izsakās Anna. Tomēr, kamēr vēl redze bija laba, viņa bibliotēkā ņēma pa 20 grāmatām un nesa mājās lasīt. Tāpat sirmgalve līdz 95 gadu vecumam pati nesusi malku, lai uzturētu sevi formā. „Mani jau neviens nespieda to darīt, es pati domāju, ka man tas nāk par labu – tāds kā sava veida treniņš. Bet tad es sabojāju roku un vairs nevarēju panest. Man galvenais ir neiesēsties un neiegulties. Tad jau visu var,” smejojot stāsta Anna.

Dace atceras, ka vēl pirms gada mamma esot teikusi, lai nerunā tik skaļi, jo viņa taču visu dzird. Annas kundzei patīkot būt vienai, un, paldies Dievam, pati vēl ar visu tiekot galā. „Kad znots aizved Daci uz darbu, es palieku viena un varu uzgriezt skaļāk radio, atpūsties,” stāsta Anna.

LIELAS JUBILEJAS – LIELAS BALLĪTES

„Tie jaunie jau ir traki! Biju iedevusi naudiņu, lai uztaisa kārtīgas pusdienas viesiem. Iedomājieties – viņi paņem un uztaisa ballīti,” par savu jubileju stāsta Annas kundze. Atbraukuši pat vietējie muzikanti, un mazmazbērni dejojusi un lēkājuši tā, ka maz nelicies. Dace gan stāsta, ka šī jubileja esot nosvinēta šaurākā radu lokā, bet 90 gadu jubilejā gan esot sanākusi krietni lielāka radu saime. „Es no savas dzimtas esmu vienīgā tik ilgi nodzīvojuši, pat ar visu to, ka man nekad nav bijusi tā stiprā veselība,” stāsta Anna. Sirmgalve atceras smieklīgu gadījumu, kad pie mājas vienā dienā piebraukusi mašīna pilna ar cilvēkiem. Visi sveicinājuši, taču Anna nevienu neatpazinusi un domājusi, ka pilnīgi svešinieki sabraukuši. Tikai tanī mirklī, kad pie viņas pienācis bijušais svainis runāties, Anna sapratusi, kas par cilvēkiem pie viņas atbraukuši. Un visi, izrādās, bijuši pazīstami. „Es seju redzu tikai tuvumā, lielākā tūlumā redzu tikai siluetu, un tad kādu atpazīt ir ļoti grūti,” par amizanto gadījumu stāsta Anna.

VISS MŪŽS MEDICĪNĀ

Anna bijusi medmāsa Snēpeles slimnīcā, kamēr tā pastāvējusi. Šī lauku slimnīca esot dibināta pēc tam, kad likvidēta ambulance,

95 gadus vecā Anna Kadiķe, viņas meita Dace Opolais un mazmeita Luīze Veidemane.

bet Anna neatceras, kurā gadā. Visu rītu Anna meklējusi savu darba grāmatiņu, lai apskatītu precīzus darba gadus, tomēr bez rezultātiem. Kādā neapdzīvotā saimnieka mājā ierīkota slimnīca ar 25 gultām. Dace atceras: „Kad nomira ome, kura šeit dzīvoja ar mums, mamma mani ņēma līdz uz slimnīcu. Braucām ar riteni, un es sēdēju uz bagāžnieka. Man tai laikā bija kādi seši gadi.”

Anna pabeigusi tagadējo V.Plūdoņa Kuldīgas vidusskolu un pēc tam aizgājusi uz māsu skolu Rīgā. Pēc skolas Annai nozīmēja darbu Ķemeru, jo viņa specializējās fizikālajā terapijā. Taču tai laikā Annas tēvs saslima, viņam izoperēja rīkles audzēju, un bija nepieciešama palīdzība, jo mājās visu laiku kakls bija jāpārsien. Tāpēc viņš esot sarunājis, ka Annu pārceļ uz Snēpeli strādāt. Pēc ilgiem nostrādātiem gadiem slimnīcu likvidēja un atvēra jaunu ambulanci, kur Anna aizgāja strādāt. Tas bija laiks, kad likumi bieži mainījās. Ne tikai medicīnā šādas neskaidrības valdīja, bet arī skolās. Snēpelē agrāk bija gan vidusskola, gan pamatskola, bet, mainoties likumiem, arī tās likvidēja. Vienā brīdī pat sanācis

„Kad znots aizved Daci uz darbu, es palieku viena un varu uzgriezt skaļāk radio, atpūsties.”

tā, ka Annai nebija darba, tad viņa gadu esot bijusi ogu un dārzenu pārdevēja un atceras, ka tas bijis briesmīgs amats. „Āboli tiek savākti, bet pakaļ neviens nebrauc. Tikmēr jau viss ir sapuvis, un tad jāiet raut āboli no ābelēm, lai varētu samainīt sapuvušos pret jauniem. Tas laiks man ļoti nepatīka,” atceras Anna.

Pēc tam kādu brītiņu kolhozā strādājusi arī noliktavā par pārzini. „Es jau nevienu brīdi dzīvē nevarēju mainīt dzīvesvietu, jo man te bija saimniecība, lopī un ģimene. Tāpēc strādāju, kur varēju,” saka sirmgalve. Pēc darba noliktavā Anna aizgāja pensijā. Un, tā kā noliktavā alga esot bijusi drusciņ lielāka nekā slimnīcā, tad pensija viņai tagad esot labāka.

ATNĀKOT MĀJĀS, JĀTURPINA STRĀDĀT

Annas dzimtās mājas ir *Krogseļtas*, taču tās tagad ir pārdotas. Un šīs mājas – *Strautmaļi*, kurās ģimene dzīvo tagad – ir tēva dzimtās mājas, kuras vectēvs cēlis pats savām rokām. Annai ir trīs bērni un trīs mazbērni, un smejojot viņa saka, ka meitas Daces brīvlaiks veltīts mazbērniem. „Tā kā es strādāju skolā un man ir garais atvaļinājums, es aizbraucu mazbērniem pakaļ uz Jūrmalu un

atbraucam kopā padzīvoties pie Annas,” stāsta Dace.

Meita priecājas par to, ka mamma esot ļoti mierīga un pieticīga – tāda viņa esot bijusi visu dzīvi. Nesen ciemos atbraukusi viena sieviete un Anna smejojot prasījusi, vai viņa ir kaprīza, un atbildē saņēmusi, ka ne. Viņas draudzenes vīrs, kamēr vēl bijis dzīvs, brīžiem esot bijis tik kaprīzs, ka esot pat jāraud. „Egoiste es patiešām neesmu bijusi,” komentē Anna. Paralēli valsts darbam saimniecībā vienmēr ir bijis daudz ko darīt, tāpēc Dace apbrīno mammu un tēti, ka abiem esot pieticis spēka strādāt vēl mājās. „Tā kā medmāsu profesija ir tik humāna, tad atteikt darbu nav iespējams. Ja kāds slimnieks izsauc, tad jābrauc palīdzēt jebkurā diennakts stundā. Lopiņi nepaēduši, vistas skraida apkārt, un bērni raud. Vīrs reizēm teica, ka šķiršoties. Es tik pretī teicu, lai mēģina,” par savu darbu stāsta Anna. Brīvajā laikā, ja nu tāds vispār sanācis, Anna gan šuvusi, gan adījusi. Vecākai meitai mētelī uzšuvusi un visām meitām arī augstskolas izlaiduma kleitas. Tāpat arī paticis cept kūkas un kliņģeris. „Ko vajadzēja, to darīju,” atceras Anna.

BĒRNĪBA SAISTĀS AR LABĀM ATMIŅĀM

Bērība ir bijis laimīgākais laiks visā Annas mūžā, jo bērnam neesot nekādu rūpju. Brāļu un māsu saime ir bijusi kupla – kopā seši bērni. Tad nu brīžiem sanācis tā, ka visus strīdus atrisinājuši paši un līdz vecākiem tas nemaz neesot aizgājis. Annas tētim ir bijis iemīļots teiciens, ko viņš izmantojis ikdienā mājās: „Ja kaut kas jādara, tad divi iet tur, divi tur un divi tur.” Tā arī visi darbi tika padarīti. Dace atceras savas mammas stāstīto, ka uz dzimšanas dienām viņiem neesot dāvinātas nekādas dāvanas, bet esot ļauts pagulēt ilgāk vai arī prasīts, ko gribētu ēst pusdienās. Annas tētis vienmēr teicis, ka Anna uz darbu ir bijusi pirmā rindā. Pie lielās saimes bija jābūt arī septītajam brālītim, bet viņš, pavisam mazs būdams, applaucējās un nomira. Viens brālis kara laikā nokļuva Anglijā un tur arī palika. Otrs brālis Rūdolfs Segliņš bija arhitekts, bet piedzīvoja pavisam neilgu mūžu. Māsa Alise dzīvoja Kuldīgā, Irme strādāja par skolotāju Liepājā, Milda dzīvoja Snēpelē. Un tagad Anna ir palikusi vienīgā dzīvā no savas radu saimes.

Bērībā, vienā mājā dzīvojot, visi brāļi un māsu bijuši ļoti draudzīgi savā starpā. Tāpat arī visa mūža garumā nekad nav

bijis lielu domstarpību vai strīdu. Anna atceras, ka vācu laikā mājās nevarēja tāpat vien sēdēt un bija jāiet par izpalīgu strādāt. Anna tai laikā strādājusi trīs mājās. Viņa atceras vienu gadījumu, kad bērībā atmuguriski iekritusi mucā un slīkusi, līdz viena kaimiņiene pamanījusi un skrējusi glābt. Kopš tā laika Annai bijis bail peldēt. Pat vecumdienās, kad Annas vīrs rīkojis vasarā izbraucienus pa Ventu, Anna ne pārāk gribējusi līst ūdenī.

PUNKTĪGS VĪRS UN VALDONĪGA VĪRAMĀTE

Anna apprecējās 1951. gadā. Vīrs Voldemārs bijis kārtīgs saimnieks un labs cilvēks. Anna ar viņu ļoti labi satikusi. Strādājis par grāmatvedi. Sirmgalve atceras cilvēku teikto, ka viņš esot bijis tik punktuāls, ka pēc viņa pulksteni varēja regulēt. Dace stāsta par savu tēti: „Mēs joprojām dzīvojam ar viņa devumu. Viņš pat vecumā visu pielaboja tā, lai būtu skaisti, droši un izturīgi.”

Bet Annas vīramāte bijusi ļoti neapmierināta ar vedekli, jo, tā kā Anna nākusi no daudz bērnu ģimenes, bagāta neesot bijusi. Vienīgā reize, ko Anna atceras, kad Voldemārs iestājies par savu sievu, ir tad, kad aptiekā bijusi inventarizācija un Annai bijis jāpalīdz. Brīdī, kad Annai jau bija jāiet ārā pa durvīm, vīramāte taisījusi iet ciemos pie kaimiņienes, kaut arī zinājusi, ka mazi bērni tādā gadījumā paliks vieni pašī mājās. Tajā brīdī vīrs uzkliezdzis savai mammai, sakot, ka Annai tas nav nekāds vaļasprieks, bet gan pienākums. Rezultātā vīramāte pārcēlusī savu tikšanos un palikusi pieskatīt bērnus. 1990. gadā Annas vīrs Voldemārs Kadiķis nomiris.

ILGĀ MŪŽA NOSLĒPUMS

Anna pati brīnās par savu garo mūžu, jo esot domājusi, ka aizies aizsaulē jau agros gados, domājusi, ka ilgāk par 70 nenodzīvos. Ir tāds teiciens, kas Annai liekot smieties: „Dievs mani nemīl, un velns mani nerauj.” Tā sirmgalve smejojoties pieskaita sevi pie šiem cilvēkiem, tāpēc arī nodzīvots tik ilgs mūžs. Anna daudz esot slimojusi ar angīnu un citām slimībām, kuras ieguvusi stresa rezultātā, jo vīramāte viņai sagādājusi daudz pārdzīvojumu. Savas dzīves izskaņā vīramāte draudzenēm gan esot teikusi, ka nav jau patiesībā vedeklai nekādas vainas. Annas novēlējums visiem cilvēkiem ir šāds: „Nezaudējiet acu gaismu, lai var lasīt visa mūža garumā! Tā kā es – līdz 94 gadu vecumam.”

Alberts Dinters, Lauras Vilertes foto

Vai trīs mēneši kā zem lupas?

29. jūlijā Kuldīgas novada domes deputāti par Skrundas pilsētas un Skrundas pagasta pārvaldes vadītāju iecēla Gunu Skrebeli, ko daudzi Skrundas iedzīvotāji atceras kā bijušo SIA *Skrundas komunālā saimniecība* (SKS) valdes locekli, kurai amatu nācās atstāt pēc tam, kad gaismā nāca zeķubikšu zādzības fakts.

NAV APSŪDZĒTA, NAV TIESĀTA

Kuldīgas novada domes priekšsēdes vietniece Skrundas pilsētas un novada lauku teritorijas jautājumos Nellija Kleinberga *Kurzemniekam* skaidro, ka uz šo amatu pieteicās pieci pretendenti, no tiem četri atbilda konkursa prasībām un tika uzaicināti uz darba interviju. Konkursu uz vakanto amatu jaunā sasaukuma domes deputāti nolēma rīkot ārkārtas domes sēdē 1. jūlijā, ar lēmumu noteica, ka konkursa komisijas priekšsēde ir Inga Bērziņa, locekļi – Artis Roberts, Agnese Buka, Lija Šēle, Daiga Kalniņa, N.Kleinberga un Kristīna Ansonē. N.Kleinberga skaidro, ka intervijā G.Skrebele pārliecināti parādīja sevi kā profesionāli, kurai ir pietiekami liela pieredze un zināšanas, lai varētu sekmīgi veikt pārvaldes vadītājas pienākumus. Tika novērtētas G.Skrebeles zināšanas likumdošanā, kā arī iepriekšējā pieredze, vadot pašvaldības kapitālsabiedrību. Darba intervijas laikā ticiis arī iztirzāts nepatīkamais incidents veikalā Aizputē pirms pieciem gadiem. G.Skrebele izklāstījusi notikumu gaitu, kurai par pamatu bijusi vairāku apstākļu sakrītība. Notikums ticis atrisināts bez juridiskām sekām – G.Skrebelei nav tikusi izvirzīta apsūdzība, viņa nav tiesāta un nav piespriests sods. Komisija, pieciem cilvēkiem (I.Bērziņa, A.Roberts, N.Kleinberga, A.Buka, L.Šēle) balsojot par un diviem (K.Ansone, D.Kalniņa) pret, nolēma izvirzīt G.Skrebeli šim amatam.

KĀ KURŠ BALSOJA

Laikraksts lūdza pamatot savu izvēli komisijas locekļiem, izņemot I.Bērziņu, kura atrodas atvaļinājumā.

K.Ansone skaidro, ka balsojusi pret, jo cilvēkam ir jābūt ar nevainojamu reputāciju. Viņa uzskata, ka šis amats bija jāņem citam pretendētājam. Lai arī G.Skrebele savulaik ir vadījusi SKS, labi pārzina pilsētas un pagasta vajadzības, esot nepieciešams iedzīvotāju uzticības mandāts. Arī **D.Kalniņa** uzsver, ka pirms balsojuma aprunājusies ar Skrundas iedzīvotājiem un noteicošais ir bijusi pretendentes reputācija, kura sabojāta 2016. gada notikumos. **N.Kleinberga** balsoja par G.Skrebeles iecelšanu amatā, jo uzskata, ka viņa sevi ir apliecinājusi kā profesionāle, kura būs spējīga rūpēties par Skrundu un tās iedzīvotāju interesēm. Viņa labi vadījusi SKS, ir nepieciešamās praktiskās zināšanas, kādām jābūt pārvaldniekam. Runājot par 2016. gada atgādājumu, N.Kleinberga skaidro, ka jau tolaik ar G.Skrebeli pārrunājusi notikušo un uzskata, ka tas bija labs iemesls, lai no G.Skrebeles atbrīvotos, jo viņa SKS vadītāja amatā bijusi prasīga un zinoša, tas daudziem nav patīcis. Viņa uzskata, ka arī šobrīd saceltā ažiotaža, visticamāk, ir tādēļ, lai nepieļautu skrundenieces palikšanu šajā amatā. N.Kleinberga pie-

Šobrīd Gunai Skrebelei ir doti trīs mēneši, lai ar darbiem pierādītu, ka viņa būs istais cilvēks Skrundas pilsētas un pagasta pārvaldes vadītājas amatā un iemantos iedzīvotāju uzticību.

bilst, ka jaunieceltajai Skrundas pilsētas un Skrundas pagasta vadītājai ir dots trīs mēnešu termiņš, kura laikā viņai sevi jāpierāda komisijai, kura pēc pāris mēnešiem vēlreiz vērtīs viņas darbu un to, cik ļoti viņai uzticas iedzīvotāji. **A.Roberts** saka, ka G.Skrebele darba intervijā sevi pierādījusi vislabāk, runājot par darāmajiem darbiem, piemēram, teritoriju sakopšanu, ceļu uzturēšanu utt. Arī viņš esot runājis ar pazīstamiem skrundeniekiem, un vairums par G.Skrebeli kā nākamo pārvaldnieci atsaukušies pozitīvi. **L.Šēle** skaidro: situācija bijusi tāda, ka vai nu bijis jāriko jauns konkurss vai tomēr jāizvēlas starp esošajiem kandidātiem. Viņa lēmusi, ka G.Skrebelei kā visspēcīgākajai pretendentei jādod iespēja sevi pierādīt. Vienīgais, kas licis domāt par to, vai viņu iecelt, ir bijis atgādājums ar zeķubiksēm. Arī viņa piemin, ka pēc pāris mēnešiem vēlēšanu komisija vēlreiz nāks kopā un vērtēs, kā Skrebelei veicies. **A.Buka** sākotnēji nav varējusi izšķirties starp diviem kandidātiem – bijušo Saldus novada Pampāļu pagasta pārvaldes vadītāju un G.Skrebeli, jo abu zināšanas un pieredze bijusi teicama. Par G.Skrebeli balsojusi, jo viņa ir profesionāle un bijusi gatava ātrāk sākt strādāt.

CITI KANDIDĀTI

Uz amatu bez G.Skrebeles kandidēja arī bijušais Skrundas novada domes izpilddirektors Guntis Putniņš, bijušās Skrundas novada domes administratīvo lietu nodaļas vadītāja Inga Freimane, deputāts Valdis Pakulis un bijušais Saldus novada Pampāļu pagasta pārvaldes vadītājs Peters Brazdausks. Kāpēc viņi pieteicās un kā vērtē konkursa iznākumu?

G.Putniņš: „Man ir desmit gadu pieredze Skrundas novada domes izpilddirektora amatā. Vienīgais, ko man var pārņemt, ir mana sodāmība, bet tā nav saistīta ar manu darbu, kuru esmu veicis godprātīgi. Ja komisija ir uzskatījusi, ka ir labāks kandidāts, tas ir viņu lēmums.” **I.Freimane:** „Tur bija septiņu cilvēku kompetenta komisija, kura vērtēja mūs. Mani plusi – pārzinu teritoriju, strādāju ilgus gadus un zinu, kādi ir Skrundā darāmie darbi, pazīstu cilvēkus, bet komisija lēma tā, kā lēma. Ir nedaudz mieles. Ļoti daudzi, kuri zina rezultā-

Atkāpe. 2016. gads

TV3 raidījums *Bez tabu* tolaik vēstīja, ka tajā laikā SKS valdes locekles amatu ieņemošā Guna Skrebele tika pieķerta zeķubikšu zādzībā Aizputē, Zvaigžņu ielas tirdzniecības centrā. Aizdomas bija, ka prece ir nozagta divos veikalos, tika iesaistīta policija. 60 eiro vērtas preces zādzība no pirmā veikala policijā tika pierādīta, zeķubikses veikalam atdotas nesabojātas, likumsargi lietvedību neierosināja. Brīdī, kad uz Aizputes pašvaldības policiju zvanija otra veikala pārstāvji ar lūgumu pārbaudīt policijas iecirkni nogādātās G.Skrebeles somas saturu, viņa jau bija palaista mājās, un šis fakts netika apstiprināts. Ar *Bez tabu* toreiz kameras priekšā skrundeniece runāt nevēlējās, bet paskaidroja: lai mazinātu spriedzi darbā, iedzertas nervu zāles, pēc tam glāze šampanieša. Kā tas noticis, neatceroties. Pēc notikušā G.Skrebele uzrakstīja atlūgumu un aizgāja no darba pašvaldībā.

tu, ir izbrīnīti, sašutuši un neizpratnē par komisijas lēmumu. Es domāju, ka bija arī vēl viens spēcīgs pretendents. Es nezinu, vai Skrunda un pati Guna ir pelnījusi šādu rezultātu. Viņa ir spēcīga, izņemot vienu melno epizodi viņas dzīvē, es nevaru pateikt nevienam sliktu vārdu, bet ir skaidrs, ka pār viņu tiks gāzti mēsli. Es domāju, ja Kuldīgas novada domes deputātiem būtu bijis jābalso par diviem labākajiem kandidātiem, tad rezultāts būtu bijis citādāks.” **V.Pakulis:** „Es nezinu, kādēļ mani neizvēlējās, nezinu, kādi bija kritēriji, kādēļ konkursā uzvarēja attiecīgais kandidāts, tādēļ man nav komentāru.”

P.Brazdausks: „Manā gadījumā Skrunda būtu ieguvusi cilvēku ar lielu pieredzi gan pagasta pārvaldes, gan komunālo pakalpojumu jomā, ko varētu pielietot Skrundas attīstībā. Iespējams, ka mans lielākais mīnuss bija tas, ka es neesmu vietējais, uz darbu jābrauc no cita novada, lai gan Pampāļi robežojas ar nu jau jauno Kuldīgas novadu. Jā, Skrundas puse būtu jāapgūst no jauna, bet arī iepriekš man ir bijusi šāda pieredze, viss ir izdevies.”

PIERĀDĪT SEVI AR DARBIEM, NEVIS RUNĀŠANU

Sarunā ar *Kurzemnieku* Guna Skrebele atklāj, ka piedalīties konkursā uz šo amatu viņu uzaicinājusi Nellija Kleinberga. Bet viņa atgādina, ka ikvienam bija iespēja startēt. G.Skrebele uzsver savu iepriekšējā darba pieredzi SKS valdes locekles amatā un zināšanas par situāciju Skrundā gan komunālo pakalpojumu, gan ceļu uzturēšanas jomā. Viņa pārzinot pilsētu, pazīstot cilvēkus. Par 2016. gadu viņa skaidro, ka tas ir bijis tikai nepatīkams starpgadījums, kura cēloņi meklējami privātas dzīves notikumos, bet plašāk neko skaidrot nevēlas. Par to viņai ir jautāts arī darba intervijā, bet G.Skrebele uzsver, ka notikušais neanulējot viņas dzīvi un sasniegto darba jomā. Viņa skaidro, ka amatā centīsies sevi pierādīt ar reāliem darbiem, nevis runāšanu. Līdz šim viņa strādājusi par darba aizsardzības speciālisti SIA *Liepājas reģionālā slimnīca* un darba aizsardzības un ugunsdrošības vecāko speciālisti SIA *CTB*. Pirms tam trīs gadus G.Skrebele bijusi SIA *Skrundas komunālā saimniecība* valdes locekle.

Aktuālais jautājums

Kādas ir jūsu domas par tikko ievēlēto Skrundas pilsētas un pagasta pārvaldes vadītāju Gunu Skrebeli?

Laimonis Petrovics, pensionārs:

– Man kā pensionāram būtībā vienalga, jo tas neko daudz nemaina. Atskatoties uz to skandālu, kas notika 2016. gadā, manuprāt, nebūtu labi tādus cilvēkus laist pie varas. Tomēr tagad tādi laiki pienākuši, ka otro iespēju daļa uz visām pusēm. Bet katrs jau strādā, kā māc, turklāt vēl ar ierobežotām finansēm. Gunai novēlu strādāt, nekas cits nav jādara, tikai jāstrādā. Es vispār nesaprotu, kāpēc vadība ir jāmaina katrus četrus gadus. Tā jau es esmu liels Skrundas patriots. Ja es redzu kādu zīmi nokritušu – paceļu. Ja es redzu kādu papīru mētājoties – paceļu. Ne tā kā citi, kuri vēl ar kāju pasper tālāk.

Dace Štālberga, audzinātāja:

– Dzīvoju Zirņu pagastā, bet Skrundā strādāju. Nezīnu tādu cilvēku. Man patīk, ka pilsētā daudz kas ir saremontēts, ielas un pilskalns sakārtots. Un tas, ka mēs tagad esam Kuldīgas novads, nenozīmē to, ka vadība tagad varēs atslābt. Nebūt ne – darbi jāturpina, un par cilvēkiem jādomā.

Kristīne Eglīte, pārdevēja:

– Diezgan maz par viņu zinu, bet no apkārtējiem esmu dzirdējusi daudz atsauksmju – gan labas, gan sliktas, gan neitrālas. Es neesmu vietējā, esmu ienācēja Skrundā, bet man ļoti patīk šī pilsēta. Vienīgais, ko gribētu izteikt: varētu vairāk ceļu saremontēt ārpus pilsētas.

Ina Razumeiko, skolotājas palīdzē:

– Es esmu dzirdējusi par Gunu Skrebeli, bet personīgi nepazīstu, tāpēc nav komentāru. Pati dzīvoju Rudbāržos, Skrundā strādāju. Pilsēta man patīk, nekas tāds nenāk prātā, ko vajadzētu pamainīt. Jaunajai pagasta pārvaldes vadītājai varu novēlēt vienīgi veiksmi.

Evita Dansberga, pensionāre:

– Esmu apmierināta ar šo lēmumu. Neko sliktu nesaskatu, ka viņai tiek dota vēl viena iespēja sevi pierādīt – lai tik iet un dara! Iepriekšējā vadība ar Loretu (Robežnieci – red.) augšgalā centās, lai pilsētā viss labi. To arī novēlu Gunai.

Ligita, skolotāja:

– Man grūti spriest, jo viņa ilgu laiku nostrādāja *komunālajos*, tas ir pavisam kas cits. It kā līdzīgā amatā ir bijusi, tad jau droši vien sajēga par darbu arī ir. Domāju, ka var cilvēkam dot otru iespēju, to jau varēs vēlāk redzēt, kā viņa pilda savus pienākumus. Un lai viņa parūpējas par jaunām darba vietām. Vajag jauniešiem nākt atpakaļ no ārzemēm un citām pilsētām uz Skrundu. Ja būs darbs un izklaides iespējas, tas palīdzēs cilvēkiem atgriezties mājās. Man patika iepriekšējā Skrundas pagasta pārvaldes vadītāja Loreta – viņa rūpējās, lai viss ir sakārtots un padarīts. Arī par Nelliju (Kleinbergu – red.) nevienam sliktu vārdu nevaru teikt.

Katrīna Blaua
Lauras Vilertes foto

Pienākuma cilvēks ar radošu dzirksti

Jo vairāk dara, jo vairāk var – par šīs atziņas pareizību pārliecināta **GUNITA MEIERE**, Kuldīgas Tehnoloģiju un tūrisma tehnikuma (KTTT) projektu koordinatore, vēstures un dabas zinību skolotāja vispārīgās izglītības programmā, topošajiem tūrisma speciālistiem ģeogrāfijas un ceļojumu ģeogrāfijas pasniedzēja, arī grupu audzinātāja, vēstures skolotāja Ēdoles pamatskolā. Saruna ar šarmanto, āreji trauslo sievieti atklāj spēcīgu personību, kura nebaidās nekāda darba, jo rūdījums kopš bērnības gūts Ēdoles laukos, skolotāju ar neatslābstošu interesi par jaunumiem savā arodā, omī, kura mīļuprāt kopā ar desmitgadīgo mazdēlu Teodoru dodas *Ekspedīcijās dabā*.

ALLAŽ APZINĪGĀ SKOLNIECE

Gunita dzimusi netālu no Ventspils – Vārvē, bet vēl pavisam maza nonākusi Ēdolē. „Esmu pienākuma cilvēks,” viņa saka, sākot stāstu par sevi, un piebilst, ka ar humanitāru ievirzi. „Tagad skolā laikam eksāmenus matemātikā nenolīktu, bet, tā kā biju apzinīga skolniece un visu iekalu, toreiz matemātikā arī dabūju pieci (piecu ballu sistēmā – aut.). Līdz kādai 6. klasei vienīgais četrinieks liecībā man bija zīmēšanā. Bet 5. klasē latviešu valodu un literatūru sāka mācīt Aina Šenkeviča – līdz šim laikam viņa man ir skolotāja ar lielo burtni.” Joprojām neaizmirstams ir pirmklasnieces Gunitas brauciens uz Rīgu, uz baletu *Riekstkodis*: „Man bija iedota līdzī naudiņa, un starpbrīdī devos uz bufeti, lai kaut ko nopirktu mājiniem – tētis vienmēr atveda kaut ko no braucieniem, un es arī gribēju. Nopirku apelsīnu, noliku uz krēsla blakus.”

„Darbs negrib, lai ar to ķernājas.”

Tālāk jau smieklī caur asarām – apelsīns nokritis, aizripijis līdz orķestra bedrei un tajā iekšā; meitēns skrien pakal: „Tad virs malas paceļas roka ar manu apelsīnu, paņemu un eju atpakaļ. Nabaga skolotāja! Ko viņa pārzdīvoja!” Pēc Ēdoles astoņgadīgās skolas beigšanas tālāk ceļš uz Kuldīgas 2. vidusskolu. Un likteņa ironija – Gunita labo atzīmju dēļ ieskaitīta matemātikas novirziena klasē. „Tolaik vēl bija jāmacās arī sestdienās, un tad bija augstākā matemātika. Mums nebija jāiet uz mācību ražošanas kombinātu kā citiem vidusskolēniem, bet mācīja pedagoģiju, bija jāvada stundas mazākajās klasītēs. Ja pēc vidusskolas uzreiz neiestājās augstskolā, varējām sākt strādāt skolā, bet bija jāstūde neklatīnē,” Gunitas pieredze ļauj ieraudzīt pagājušā gadsimta otrās puses izglītības sistēmas iezīmes. Bet to, ka vēlākajos darba gados intereses ievirzījās vēstures virzienā, noteikti ietekmējusi Skaidrīte Reķe – viņu Gunita piemin savu īpašo cilvēku skaitā un rāda fotogrāfiju, kurā skolotāja Reķe stāv paliela skolēnu pulciņa vidū: „Viņa vadīja novadpētniecības pulciņu, sākumā pietecās ļoti daudz, beigās palikām kādi četri. Mēs taču devāmies pat pa latviešu sarkano strēlnieku ciņu vietām Ukrainā, Hersonas apgabalā. Strā-

dājām Dņepras krastos strēlnieku vārdā nosauktajā kolhozā (*Imeņi latīsskih krasnih strelokov*) tolaik populārajās LOTOS (saīsinājums no vidusskolēnu darba un atpūtas nometņu krieviskā nosaukuma – aut.) vieniņās. 11. klasē ieguvu 2. vietu republikas vēstures olimpiādē un iespēju bez eksāmeniem iestāties Latvijas Valsts universitātē vēsturniekos.” Te nu centīgās skolniece stāstā negaidīts pavērsiens, ko varētu raksturot ar vēl vienu Gunitas dzīves laikā iegūto atziņu, ka „viss, kas notiek, notiek uz labu”, protams, to viņa tobrīd vēl nezina. „Nolēmu – nekur nestāšos, bija tāds man neraksturīgs taureņa efekts,” atceras Gunita, bet mājiniem bija strikti – ja nemācās, tad jāstrādā. Bet kur? Tad nu ceļš uz izglītības nodaļu noskaidrot, kur ir darbs, izrādījās, ka 1.–3. klašu skolotājas vakance ir Rudbārzos. „30. augustā tētis ar savu zaļo *žiguli* mani ar visām mantām aizveda uz Rudbārziem. Dzīvošana bija pagrabstāvā, kur logi līdz ar zemi. Mācīju visu ko, audzināju 17 trešklasniekus, strādāju pagarinātās dienas grupā, bet pašai bija tikai 18 gadu,” atceras Gunita un vairākkārt atkārto, ka šajā skolā juties gan gaidīta, gan aprūpēta, kad aplūmusi, gan pacēlas roka ar manu apelsīnu, paņemu un eju atpakaļ. Nabaga direktoram Rūtenbergam un viņa kundzei astoņgadīgās skolas beigšanas tālāk ceļš uz Kuldīgas 2. vidusskolu. Un likteņa ironija – Gunita labo atzīmju dēļ ieskaitīta matemātikas novirziena klasē. „Tolaik vēl bija jāmacās arī sestdienās, un tad bija augstākā matemātika. Mums nebija jāiet uz mācību ražošanas kombinātu kā citiem vidusskolēniem, bet mācīja pedagoģiju, bija jāvada stundas mazākajās klasītēs. Ja pēc vidusskolas uzreiz neiestājās augstskolā, varējām sākt strādāt skolā, bet bija jāstūde neklatīnē,” Gunitas pieredze ļauj ieraudzīt pagājušā gadsimta otrās puses izglītības sistēmas iezīmes. Bet to, ka vēlākajos darba gados intereses ievirzījās vēstures virzienā, noteikti ietekmējusi Skaidrīte Reķe – viņu Gunita piemin savu īpašo cilvēku skaitā un rāda fotogrāfiju, kurā skolotāja Reķe stāv paliela skolēnu pulciņa vidū: „Viņa vadīja novadpētniecības pulciņu, sākumā pietecās ļoti daudz, beigās palikām kādi četri. Mēs taču devāmies pat pa latviešu sarkano strēlnieku ciņu vietām Ukrainā, Hersonas apgabalā. Strā-

Kuldīgas Tehnoloģiju un tūrisma tehnikuma skolotājas Gunitas Meieres pedagoģiskais stāžs ir jau 39 gadi, un viņa pārliecināta – darbs ar jauniem cilvēkiem arī pašu uztur jaunu.

Rudbārzu astoņgadīgās skolas 3. klases audzinātājai Gunitai 1. septembris pirmoreiz skolotājas lomā.

Kuldīgas 2. vidusskolas jaunie novadpētnieki Ukrainā Hersonas apgabalā Latviešu sarkano strēlnieku vārdā nosauktajā kolhozā palīdz ražas novākšanā.

nu, brauc tad pie Meieres dzīvot!” Jau pirmajā gadā (2009. g.) iegu-vām zaļo karogu, ko pasniedza ministrs Vējonis.” Bet 2013. gadā augstākās izglītības diplomu: vēstures un sociālo zinību skolotāja, pedagoģijas maģistre, pabeigti puses izglītības sistēmas iezīmes. Bet to, ka vēlākajos darba gados intereses ievirzījās vēstures virzienā, noteikti ietekmējusi Skaidrīte Reķe – viņu Gunita piemin savu īpašo cilvēku skaitā un rāda fotogrāfiju, kurā skolotāja Reķe stāv paliela skolēnu pulciņa vidū: „Viņa vadīja novadpētniecības pulciņu, sākumā pietecās ļoti daudz, beigās palikām kādi četri. Mēs taču devāmies pat pa latviešu sarkano strēlnieku ciņu vietām Ukrainā, Hersonas apgabalā. Strā-

zīst Latvijas vietas, cik vien varu, braucienos pa Latviju ņemu līdzī mazdēlu – jāsāk kopš mazotnes. Es mēģinu visiem to dot no sirds, ēdolnieki devās 10 dienu braucienā pa Norvēģiju – tā bija balva par 1. vietu *mammasdabas* meistarības klasēs. Allaž ko jaunu nācies meklēt, arī mācot vēsturi. „Mana aizraušāns ir dzimtas koki, tos ko jaunu. Gandarījums, ka mūs-rūsē ekskolas zaļo karogu pirmā ieguvusi tieši Ēdole: „Lauku skola var iznest šo filozofiju, taču akti-vitāti jāpiedabū ne tikai visi skolēni, bet arī kolēģi, vecāki, turklāt tas nav projekts vienam gadam, jo tāmas mainījās: veselīga ēšana, at-kritumu problēma u. c. Ar bērniem bija vieglāk, bet vecāki dažkārt no-skaitās, sakot: „Sapakošu čemodā-

diem bērnodārzniekiem: dēlu Tomu un viņa draugu Normundu Stīvriņu, kurš nu jau zemes zinātnu doktors nācis talkā, lai pedagogiem purvs atklātos visā bagātībā. **JAUNIEŠI PĀRBAUDA** Piecus gadus strādājot tehnikumā, skolotāja sapratusi, ka jaunieši, kuri nāk no dažādām vidēm, iziet cauri trim interesantām fāzēm: vispirms jāparāda sevi un jāieņem sava vieta, tad jāpārbauda pedagogi, visbeidzot – uz savas ādas jāizdzīvo mīts, ka jāmacās te nav, var labi pavadīt laiku, stipendiju maksā. Ja mēnesī vai divos ar to tikts galā, tad jau būs labi. „Neesmu ideāliste, bet ceru, ka vismaz daļai kādi nospiedumi manīs paliek. Runājam par Dievu, par to, ka ir taču kāds augstāks spēks, ka kaut kam ir jātic, ikvienam vajag to

DAŽOS VĀRDOS

Ko jūs teiktu, ja būtu jāpabeidz teikums Gunita Meiere ir...

Nora Ziemeļe, bijusi audzēkne, Vidzemes augstskolas studente: – Spēcīga personība, izpalīdzīgs, pozitīvs cilvēks, ļoti gudra skolotāja. No viņas gribētu mācīties uzdrīkstēties darīt, un, ja ko apņemas, tad to izdarīt līdz galam un kvalitatīvi.

Dace Cine, KTTT direktore: – Erudīta personība ar augstu emocionālo inteliģenci, šarmanta pedagoģe ar izcilu psihoterapeites talantu. Gunita ir mērķtiecīga, ar milzīgām darba spējām un atbildību, lieliska kolēģe un stiprais plecs citiem.

Dēla ģimene – Toms, Linda un Teodors Meieri:

– Vienmēr bijusi ģimenes stutētāja, tagad, ja nebūtu ome, Teodora attālināto mācību laikā būtu pavisam traki; cilvēks ar bezizmēra darba spējām, ja kaut ko dara, tad līdz galam, draugs un labs piemērs mazdēlam. Visuzticamākā ciņu biedrene nometņu organizēšanā Tomam. Lindai skatījumā ar vīramāti viņai veicies – palīdzīga, pretimnākoša, gudra, iet līdzī laikam, gan apgūstot jaunās tehnoloģijas, gan esot modernai apģērbā, izskatā.

Dēls Toms (pa labi) kopā ar bērnības draugu Normundu Stīvriņu, ar kuru Gunitai tagad izveidojusies profesionāla sadarbība.

„Kaut kam ir jātic, katram vajag ticības objektu.”

Gunita Meiere ar saviem vismīļākajiem cilvēkiem: dēlu Tomu, vīru Arni, vedeklu Lindu un mazdēlu Teodoru.

Kur nu bez ceļojumiem! Šoreiz Venēcija.

Skolotāja Meiere ar saviem audzināmajiem izlaidumā šogad jūnijā.

Skrundenieks Arnis un Ēdoles meitene Gunita savā laimīgajā dienā.

gan pati nekausu, bet sadalīt to varu, arī govī izslaukt. Paldies omei, ka to protu, es no darba nesalūzīšu.” Šīs zināšanas lie-ti noderot arī darbā, kad kāds audzēknis viszinīgi sāk apcerēt laucinieku rūpes un to, ka ne-kam citam jau tur neesot laika – tad skolotāja lietīšķi var dalīties savā pieredzē. „Ikdiennā jau neko speciālu negatavoju, bet Ziemassvētkos un peldošās salas, citreiz sambuks no žāvētajiem āboliem (tos saplaucē, atdzesē, kuļ kopā ar olu baltumiem, līdz masa vismaz četrkārsjusies) ar vaniļas mērci. Sāpnis bija izcept īstu lauku torti ar vārīto krēmu – tas jākuļ ar koka karoti pusstun-du vienā virzienā, tad pusstundu atdzesē. Izdevās, kaut tulzna pa

visu plaukstu! *Cielaviņu* arī uzceptu,” vi-stāsta Gunita un smejoj atceras, kā pirmoreiz cepusi vēja kūkas. „Es ne-māku uz izjūtu – man viss tā knīpe-rīgi, un, ja raksīts, ka pirmās 15 mi-nūtes cepeškrāsnī nedrīkst taisyt vaļā, tad gaidu arī, kaut melni dūmi nāk.”

SIRDSDARBS JAU 14 GADU

„Tas nav naudas jautājums, tā ir kā mana desmitā tiesa,” Gunita atbild uz jautājumu, kāpēc ik vasaru viņa uzņemas vadīt Latvijas Bērnu fonda nometnes bērniem ar īpašām vajadzībām, jo diemžēl nācies dzirdēt, ka droši vien labas samaksas dēļ. Arī šogad 10 augusta dienas paies kārtē-jā nometnē. „Pirms 14 gadiem mani uzrunāja Valda Krauze no izglītības nodaļas, vai varu uzņemties šādas nometnes sarīkošanu Ēdolē. Pro-tams, atbildība milzīga: naudas lie-tas, 24 stundas diennaktī jāatbild par šiem īpašajiem bērniem..., viss jāsāk no nulles. Bet tā jau ar mani notiek – ie-lecu akā un tad lienu ārā. Kaut nu jau pieredze ir, ar katru gadu arvien vairāk arī bail. Bērnu fonds šādas no-mettes organizē pa reģioniem, esmu apskatīta Vjetnama, kas vēl sagla-bājusi savu ekotiku. Ir jau bijis padomā cits Dienvidrietumu Azi-vas maršruts, tāpat labprāt dotos uz Islandi. „Man ir darbs, ko var saistīt ar ceļojumiem, jo bijuši da-žādi projekti. Izraēlā notika kursi par holokaustu, tur redzējām tik daudz, un var tikai izteikt cieņu, kā tiek saglabātas tradīcijas. Saistībā ar darbu būts daudzviet Eiropā – Slo-vākijā, Portugālē, Polijā, Čehijā, Vācijā, Itālijā, kur redzēta arī Venēcija,” Gunita neslēpj prieku.

„Bet savu attieksmi pret tumšajiem dzīves brīžiem un smagajiem izvēlēm viņa formulē īsi: „Viss, kas mani nenogalina, padara tikai stiprāku.”

LAI PASAULE IEIET SLIEDĒS!

Vaicāta par vēlējumiem sev, maz-dēlam, kolēģiem, audzēkņiem jaunā mācību gada priekšvakarā, Gunita

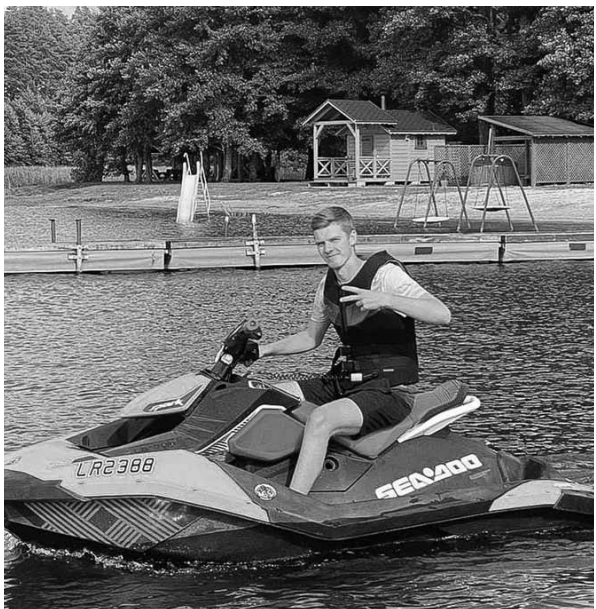
nosmaida, ka nebūs oriģināla – vi-sos vecumos svarīgākā ir veselība, bet pārējo jau tomēr var iegūt ar darbu. „Pasaule kovida dēļ ir mai-nījies, un mainījās arī vērtības. Bet vajag paturēt veselo saprātu, prast vērtēt, izvērtēt notiekošo,” uzskata Gunita, to īpaši attiecinot uz skolotājiem, un tūlī piebilst, ka „skolotājs arī ir tikai cilvēks, vi-ņam ir tiesības kļūdīties. Es nebai-dos atzīt savas kļūdas, palūgt pie-došanu. Tāpēc vēl nepazust šajā nometnes bērniem ar īpašām vajadzībām, jo diemžēl nācies dzirdēt, ka droši vien labas samaksas dēļ. Arī šogad 10 augusta dienas paies kārtē-jā nometnē. „Pirms 14 gadiem mani uzrunāja Valda Krauze no izglītības nodaļas, vai varu uzņemties šādas nometnes sarīkošanu Ēdolē. Pro-tams, atbildība milzīga: naudas lie-tas, 24 stundas diennaktī jāatbild par šiem īpašajiem bērniem..., viss jāsāk no nulles. Bet tā jau ar mani notiek – ie-lecu akā un tad lienu ārā. Kaut nu jau pieredze ir, ar katru gadu arvien vairāk arī bail. Bērnu fonds šādas no-mettes organizē pa reģioniem, esmu apskatīta Vjetnama, kas vēl sagla-bājusi savu ekotiku. Ir jau bijis padomā cits Dienvidrietumu Azi-vas maršruts, tāpat labprāt dotos uz Islandi. „Man ir darbs, ko var saistīt ar ceļojumiem, jo bijuši da-žādi projekti. Izraēlā notika kursi par holokaustu, tur redzējām tik daudz, un var tikai izteikt cieņu, kā tiek saglabātas tradīcijas. Saistībā ar darbu būts daudzviet Eiropā – Slo-vākijā, Portugālē, Polijā, Čehijā, Vācijā, Itālijā, kur redzēta arī Venēcija,” Gunita neslēpj prieku.

„Bet savu attieksmi pret tumšajiem dzīves brīžiem un smagajiem izvēlēm viņa formulē īsi: „Viss, kas mani nenogalina, padara tikai stiprāku.”

Māriete Mīlzere
Gunitas Meieres arhīva un Lailas Liepiņas foto

Jaunas pieredzes meklējumos

Jūlijā ikkatrs varēja izjust karstumu, kas prātā dzina domas par atpūtu un vasaras priekiem, taču Kuldīgas novada jaunieši šo vasaras karstāko mēnesi pavadīja, pelnot sev algu.

„Darbs Usmas mežos bija superīgs, jo varēju palīdzēt klientiem atpūsties,” stāsta Dāvis Valters.

Ieva Bergholde un Ilva Milzarāja Liepājas ielas veikaliņā *Baļļas*.

Raitu Elizabeti Ventnieci nebaida tīrīšana un kārtošana – tas meitenei pat ļoti patīk.

SULRIETA VALDZINĀTS

Dāvi Valteru, Kuldīgas Centra vidusskolas 12. klases skolēnu, pieteiktis vasaras darbam pamudināja vēlme palīdzēt citiem un iespēja iegūt jaunu darba pieredzi un draugus. Iepriekš jaunietis strādājis virtuvē kādā picērijā, kā arī ir bijis klientu apkalpošanas speciālists karuseļos. Dāvis uzsvē, ka tā viņam bijusi laba pieredze, un uzskata, ka katra darbavietā ir palīdzējusi izprast, kāds varētu būt viņa nākotnes ceļš.

Šovasar jaunietis strādāja kempingā *Usmas meži*. Viņš pamatnīja internetā sludinājumu, un tas viņu uzrunāja, tāpēc, ilgi negaidot, zvanīja darba devējam, lai sarunātu sev vietu. Darba pienākumos ietilpa dažādi puīšu darbi: izvest ūdensmotociklus no garāžas, iztīrīt to, kā arī uzkopt un labiekārtot teritoriju. Ar kolēģiem Dāvim bija labs kontakts – visi bijuši atsaucīgi, laipni un komunikabli. „Uzskatu, ka tā ir viena no nozīmīgākajām lietām darbā – labs kolektīvs,” pārlieci-

nāts ir jaunietis. Viss tika darīts pēc vislabākās sirdsapziņas un katra pieļautā kļūdiņa tika labota. No tām Dāvis ir mācījies. Grūtības sagādāja brīnišķīgais skats uz Usmas ezeru saulrietā, jo tam nebija iespējams pretoties. Kā šis vasaras darbs varētu būt saistīts ar viņa nākotnes plāniem, jaunietis nemāk teikt, bet uzskata, ka katra pieredze tomēr ir un paliek pieredze. Savu vasaru jaunietim izdevies sadalīt diezgan strukturēti – jūnijā atpūties, jūlijā kārtīgi pastrādāt un nopelnīt naudu pildspalvām, kā pats smejas, bet augustu viņš gatavs pavadīt, gan strādājot, gan atpūšoties.

NĀCU STRĀDĀT

Kuldīgas Tehnoloģiju un tūrisma tehnikuma 3. kursa audzēkne Raita Elizabete Ventniece, kura cītīgi apgūst pavāra profesiju, jūlijā strādāja kā istabene viesu namā *Raxti*. Meitenei šī nebija pirmā darba pieredze. Viņa ir strādājusi par bērnu auklīti un virtuves darbinieci. Raitu meklēt darbu vasarā un strādāt mudi-

nāja iespēja un vajadzība pašai nopelnīt, kā arī vēlme sakrāt naudu konkrētām lietām. „Tas, ka jaunieši mēģina meklēt darbu, ir labi. Labāk tā, nekā sēdēt vecākiem uz kakla,” pārdomās dalās jauniete. Strādāt šajā jomā meitene izvēlējās, jo viņai patīk tīrība un kārtība, kā arī to nodrošināšana citiem. Darba pienākumos ietilpa tīrīt istabiņas, klāt gultas, mazgāt traukus un darīt vēl citas lietas. Meitene šo darbu uzskata par ieguvumu savā nākotnē: „Šī ir pieredze, kas varētu man palīdzēt iegūt darbu nākotnē.” Ar kolēģiem meitene sapraties ļoti labi, bet arī par to viņai ir savs uzskats: „Tu uz darbu nāc strādāt, nevis sadraudzēties ar cilvēkiem.” Augustā meitenei paliks astoņpadsmit gadu, un viņa gatavojas meklēt ilglaicīgu darbavietu, ko apvienot ar mācībām tehnikumā.

CAUR DARBU UZ ZINĀŠANĀM

11. klases skolniece Ilva Milzarāja, kura mācās Kuldīgas Mākslas un humanitāro zinību vidusskolā, pagājušajā mēnesī strādāja Liepājas ielas veikaliņā *Baļļas*. Pirmā darba pieredze meitenei bijusi, strādājot pie draudzenes mammās virtuvē.

Mainīt darba jomu meitene pamudināja vēlme izmēģināt ko jaunu un pirms tam nedarītu. Darbavietu viņa atradusi ātri – iegājusi Kuldīgas mājaslapā, skatījies piedāvātās darbavietas un sapratusi, ka *Baļļas* būs īstā vieta. Galvenie darba pienākumi veikalā meitenei bija konsultēt apmeklētājus, strādāt ar kasi un dažādiem papīriem, uzkopt un turēt kārtībā telpas, kā arī atlīstoši darba laikam atvērt vai aizvērt veikalu. Sākumā darbs ar dokumentiem licies kaut kas traks, bet, laikam ritot un prasmēm uzlabojoties, Ilva ar visu veiksmīgi tikusi galā. Slaukot putekļus no produktiem plauktos, viņa apguva daudz informācijas par katru no tiem, lai varētu konsultēt klientus. „Cilvēki nemaz nav tik briesmīgi,” smejas Ilva, atbildot uz jautājumu par atziņām, kas iegūtas strādājot. „Ja esi laipns pret otru, tādu atieksmi vari sagaidīt arī pretī.”

Nākotnē gan meitene nebūtu gatava strādāt šādu darbu: „Astoņas stundas katru dienu un piecas, sešas dienas nedēļā – nu, nē!” Ko darīt pēc vidusskolas, meitene vēl īsti nezina, bet darbu, kas ir kā rutīna, Ilva nevēlas.

DARBA DEVĒJA PIEREDZE

Ieva Bergholde no zemnieku saimniecības *Baļļas* dalās pieredzē par jauniešu nodarbināšanu vasarā. Viņai tajā jau ir pieredze vairāk kā piecus gadus: „Pieprasījums pēc darbavietām no jauniešu puses bija diezgan liels. Šogad ne tik ļoti mūsu veikalā, bet tieši zemnieku saimniecībā. To, vai pieņemt jaunieti darbā, vērtējam pēc uzdevumu izpildes, jo darbs veikalā prasa loģisku domāšanu un matemātiku. Pirmkārt, ir jāprot komunicēt ar klientiem, otrkārt, ir jāspēj tikt galā ar cipariem, kases aparātu, uzskaites žurnāliem un cenošanu. Tad, kad nāk pieteikties darbam, jauniešiem tiek dots uzdevums, kurā ir jāspēj pastāstīt par medus produktiem un parādīt kādas lietas no inventāra. Ir bijušas situācijas, kad jaunietis neierodas izpildīt šo uzdevumu. Uzskatu, ka jaunietim vasarā ir jāstrādā. Tas ir vērtīgi, jo ne katram ir iespēja iemēģināt roku lauku vai veikala darbos. Un, jaunieši, ja nepamēģināsiet, nezināsiet! Tāpēc ir jāmeklē un jāstrādā.”

Monta Bērziņa
Dāvja Valtera arhīva un
Lauras Vilertes foto

Atbalsts diskriminācijai pakļautām personām

Sabiedrības integrācijas fonds sadarbībā ar biedrību *Mini SD Ziemeļkurzemes reģionā īstenojuši motivācijas un atbalsta programmu cilvēkiem, kas, iesaistoties nodarbinātībā vai izglītībā, saskārušies ar šķēršļiem sava dzimuma, tautības, invaliditātes vai vecuma dēļ.*

No pagājušā gada 29. septembra līdz šīgada 30. jūlijam atbalsts sniegts 60 sociālās atstumtības riskam pakļautajiem iedzīvotājiem Alsungā, Skrundā un Ventpils novadā. 26 no tiem izdevies iekļauties nodarbinātībā vai izglītībā.

Biedrības *Mini SD Ziemeļkur-*

zemes reģiona koordinatore Anda Vītola atzīst, ka šis posms ir bijis izaicinājumiem pilns: „Ievērojot valstī noteiktos ierobežojumus, esam atraduši veidus, kā konsultēt klientus, kā tikt galā ar dažādām tehnoloģiskām problēmām un kā organizēt grupu nodarbības.”

Motivācijas un atbalsta programmā izveidota komanda, kurā līdzās sociālajam darbiniekam jeb pārmaiņu aģentam darbojas psihologs, karjeras konsultants un jurists. Notikušas gan individuālas, gan grupu konsultācijas. „Speciālistu konsultācijas maina ne vien paša cilvēka,

bet visas viņa ģimenes dzīvi, uzlabojot gan psiholoģisko gaisotni, gan nodrošinot bērniem labākas iespējas izglītības apgūvei un dažādām ārpuskolas nodarbībām. Daļai cilvēku izdevās palīdzēt iekļauties nodarbinātībā vai izglītībā, kā arī ļoti daudzos gadījumos notika pozitīvas izmaiņas,” saka A.Vītola. Viņa uzsvē, ka Alsungas pusē piesaistīta vietējās kopienas uzmanība un cilvēki bijuši atsaucīgi. Lai sadarbība būtu ilgtspējīga un pēc iespējas vairāk vērsta uz iesaistīto klientu un viņu ģimenes locekļu atbalstu, Alsungā izveidots

Biedrības „Mini SD” Ziemeļkurzemes reģiona koordinatore Anda Vītola: „Speciālistu konsultācijas maina ne vien paša cilvēka, bet visas viņa ģimenes dzīvi, uzlabojot gan psiholoģisko gaisotni, gan nodrošinot bērniem labākas izglītības un ārpuskolas nodarbību iespējas.”

daudzfunkcionāls dienas atbalsta centrs.

Ar Sabiedrības integrācijas fonda īstenotā Eiropas Sociālā fonda projekta *Dažādības veicināšana* atbalstu kopš 2018. gada visā Latvijā tiek sniegti motivācijas paaugstināšanas un atbalsta pakalpojumi sociālās atstumtības

un diskriminācijas riskam pakļautām personām. Atbalstu saņēmuši vairāk nekā 2000 cilvēki, kas, iesaistoties nodarbinātībā vai izglītībā, saskārušies ar šķēršļiem sava dzimuma, tautības, invaliditātes vai dzimuma dēļ.

Anna Kožarenoka

SARUNA AR JUBILĀRI

Viņiem pāri un cauri ejot

„Dzimšanas dienas man šķiet nozīmīgas kaut vai tāpēc, ka gada laikā var daudz kas mainīties, tostarp attieksme pret gadiem,” teic Viduskurzemes pamatskolas-attīstības centra mūzikas terapijas nodarbību vadītāja Iveta Vēra. Kārtējo gadu maiņu viņa nosvinēja 6. augustā.

SAJŪTAS TĀS PAŠAS

Pārmaiņu enerģiskās sievietes dzīvē bijis bezgala daudz, to visu pat nevar izstāstīt, kur nu vēl aprakstīt šajā nelielajā rubrikā. Kā pati jubilāre teic, viņa viegli un daudz nedomādama ļāvusies plūdumam, kaut dažādiem viņiem pāri un cauri nācies iet. Vēl viena retoriska pašas piedzīvota atziņa – tavš laiks ir tavš iešanas laiks. „Nekaunos par saviem 56 gadiem, bet arī neaifšēju, jo pēc manām sajūtām ir 36. Bet tās sajūtas nevaru mainīt. Pēdējos gadu desmitos dzimšanas dienas nesviņu ar balli un draugu sasaukšanu. Šajā dienā daru, ko pati gribu, un esmu kopā ar vismīļākajiem. Visbiežāk – pie jūras un ar saviem bērniem.”

NO PEDAGOGIJAS UZ LAUKSAIMNIECĪBU

Horoskopiem Iveta netic, bet,

kad tomēr izlasa, atzīst – Lauva, kas Lauva, ar galvenajām īpašībām, tostarp dzīvesprieku, enerģiju, sabiedriskumu, atbildību. Nebaidās uz skatuves kāpt, bieži bijusi publikas priekšā, bet ne tāpēc, ka pēc tā tiekusies – tā vienkārši sanācis. Bija periods, kad Iveta bija istena lauksaimniece – audzēja zirgus, kopa lopus, slauca govis. Arī tagad varētu to darīt, ja vajadzētu. Ar lauksaimniecību viņa sāka nodarboties, kad no dzimtās Kandavas pēc Rīgas Pedagoģijas skolas beigšanas atnāca strādāt Vilgāles bērnudārzā un apprecējās ar vietējo zemnieku.

ATGRIEŠANĀS PILSĒTĀ

Diemžēl pirms 16 gadiem nedziedināmas slimības dēļ vīrs aizgāja aizsaulē. Iveta palika viena ar diviem bērniem (dēlam Mārtiņam

„Pieņemu, kā dzīvē ir. Nemāku dusmoties, pati esmu gājēja uz priekšu un darītāja, tāpēc mani kaitina čikstēšana, bet pārāudzīnāt nevienu neņemos,” saka jubilāre Iveta Vēra.

tad bija 17, meitai Ievai –15). Viņa atgriezās pedagoģijā un studēja, lai iegūtu augstāko izglītību. Jau kopš bērnudārznieces laikiem viņa darbojusies kultūras pulciņos, mācījusies mūzikas skolā, tādējādi studijas saistītas ar šo jomu. Iveta pārcēlās uz dzīvi Kuldīgā. Vienubrīd vasaras brīvlaikā pastrādāja Anglijā, maza ciematiņa krodziņā, lai saprastu, ko latvieši tā raujas uz ārzemēm. Viņa ātri saprata, ka tas

nav domāts cilvēkam ar izglītību, tāpēc sāka strādāt tagadējā Viduskurzemes pamatskolā par audzinātāju un, lai pilnveidotu sevi, pieteicās studijām mūzikas terapijā, kas Latvijā vēl netiek plaši praktizēta, jo šeit ir maz speciālistu.

SATIKTIET MŪZIKĀ

Par mūzikas terapijas nozīmi jubilāre varētu stāstīt vēl un vēl. Viņa strādā gan ar bērniem sko-

lā, gan iesaistījusies dažādos projektos un vada nodarbības vārdarbībā cietušiem jauniešiem krīzes centrā, gan gaida rudenī atkalredzēšanos ar senioriem ilgstošās aprūpes centrā u. c. Ivetai pašai patīk dažādu stilu mūzika, kas uzrunā, iedvesmo, dod pozitīvas emocijas, ar kuru var augt un pilnveidoties. Grūti pateikt, ko noteikti izslēgtu. Atbilstošā atmosfērā varot klausīties no klasiskās mūzikas līdz rokam, arī šlagerus. Korī gan nevarētu dziedāt – enerģiskais Lauvas raksturs to neļauj. „Būtbū jau esmu pacietīga, pieņemu visus cilvēkus, lai kādi dīvaiņi viņi būtu. Mani kaitina klaja rupjība, ilgstoša nīdēšana un nekā nedarīšana, bet pārāudzīnāt neņemos. Dusmoties tikpat kā nemāku, ātri aizmirstu, ja kāds sliktu izdarījis. Kāda nodarbošanās man nederētu? Visu labu varu darīt, tikai, lūdzu, nelieciet man skaitīt ciparus, rakstīt atskaites un kārtot formalitāšu kalnus. Un vēl es laikam būtu slikta vadītāja amatā, kur vajadzīga bardzība.”

Dainas Tāfelbergas
teksts un foto

STĀRKA VĒSTIS

Meiteņu vairāk

Kuldīgas slimnīcas dzemdību nodaļā no 4. līdz 11. augustam pasaulē nākuši 12 bērniņi: astoņas meitenes un četri zēni.

Vecāki izvēlējušies šādus vārdus: Keitija, Amēlija, Sofija, Kate, Late, Maija, Justs, Emīls, Kārlis, Hugo. Divām meitenītēm vārduņš vēl tiek domāts.

JŪLIJĀ MŪŽĪBĀ AIZGĀJUŠĪ

KULDĪGĀ	Ivars Ansis Blumbergs (1949)
Emma Gulbe (1930)	(1949)
Skaidrīte Anna Dzene (1929)	Valentīna Miltoviča (1935)
Gunārs Strazdiņš (1934)	Hermanis Gembergs (1948)
Zigfrīds Dravnieks (1947)	Daina Leimane (1961)
Herberts Sproģis (1939)	Gunārs Liepnieks (1955)
Zelma Šillere (1942)	SKRUNDĀ
Anna Šenfelde (1936)	Jautra Lakačauska (1951)
Laimonis Jānis (1939)	Lilija Ozola (1931)
Jānis Lauva (1983)	Ruta Kleimane (1939)
Dzidra Šēniņa (1932)	Guntars Beikulis (1956)
Vilma Zose (1933)	Lūcija Rasmusa (1938)
Ojārs Silkans (1950)	ALSUNGĀ
Lilija Viķe (1935)	Linards Teodors (1933)
Vilnis Kalns (1940)	Liberts (1933)
Irma Štrausa (1921)	Zigrīda Anna (1935)
Melīta Marta (1927)	Antonoviča (1935)
Bogdanoviča (1927)	
Daina Petroviča (1955)	
Linda Alkšare (1972)	(Sagatavots pēc dzimtsarakstu nodaļu informācijas.)
Silvija Marija Strazda (1935)	
Lidija Birzniece (1928)	

SABIEDRĪBA

Kurzemes NVO centrs aicina pieteikties plenēram

Jau trešo gadu Kurzemes NVO centrs piedāvā vietu, laiku un saturu trīs dienu garumā jeb Kurzemes NVO plenēru, lai stiprinātu iedzīvotāju pilsoniskās kompetences, prasmes un līdzdalību gudrākai, spēcīgākai un labākai Latvijai. Šogad tas notiks no 24. līdz 26. augustam Bernātos.

Visiem plenēra dalībniekiem tiek apmaksātas naktsmītnes un ēdināšanas izdevumi. Dalībnieku skaits ir ierobežots (līdz 20 personām). Ja interesentu skaits būs lielāks, tiks veikta atlase, priekšroku dodot vienam pārstāvim no organizācijas vai arī būs jāsedz pašiem savi uzturēšanās izdevumi. Priekšroka būs Kurzemes NVO centra biedriem.

KAS GAIDĀMS

Šīgada plenērā vienkāršā un koncentrētā veidā vieslektori informēs un radīs izpratni par to, kā juridiski funkcionē Latvijas valsts un kādi nozīmīgi, bet medijos neatspoguļoti procesi darbojas ikdienā. Tiks runāts par valsts varas orgāniem, to piln-

Kurzemes NVO plenērs
24. - 26. augusts, 2021
Bernāti, Baltijas jūras krasts
www.kurzemesnvo.lv

varām un funkcijām, cilvēka vietu tajās, par politiskām ideoloģijām, par partiju jēgu, darbības stratēģijām un politisko ētiku, par paņēmieniem, kā cilvēki cīnās par varu, un to, kā novērtēt, vai politiskie lēmumi ir bijuši gana labi. Būs iespēja iepazīt Valsts kancelejas darbu un izziņāt, ko paredz valsts reformas plāns, kur un kā atrast aktuālos un apspriežamos tiesību aktus, iepazīt demokrātijas kā sistēmas plusus un mīnus. Dalībniekiem būs iespēja spodrināt savas kritiskās domāšanas prasmes, lai atpazītu manipulācijas, izziņātu biežākās argumentācijas un loģikas kļūdas, kā arī sekas, ko tās rada. Savukārt neformālajos rīta un vakara pasākumos dalībnieki varēs viens otru bagātināt ar jēgpilnām sarunām, pasākumiem par latviskās dzīvesziņas kopšanu un vienotību, iedvesmas sajūtas gūšanu.

ĪSUMĀ PAR VIESLEKTORIEM

Plenērā ar zināšanām dalīsies un vakara neformālās diskusijās piedalīsies Latvijas Universitātes Juridiskās fakultātes Valsts tiesību zinātņu katedras docents Dr. iur. Edvīns Danovskis, Latvijas Universitātes Biznesa, vadības un ekonomikas fakultātes vadībzinātnes nodaļas asoc. profesors, Latvijas Pašvaldību savienības vecākais padomnieks Dr. phys., Dr. oec. Māris Pūķis, Latvijas Universitātes Filozofijas un socioloģijas institūta pētnieks, filozofs Dr. phil. Ģirts Jankovskis, sociālo zinātņu magistrante sabiedrības vadībā Inese Siliņa un Valsts kancelejas darbinieki.

Pieteikties plenēram var līdz 20. augustam: ej.uz/NVOpleners2021_pieteikšanas.

NEDĒLAS VIESIS

Olimpiskais sapnis piepildīts

Teju ikviena profesionāla sportista sapnis ir nokļūt olimpiskajās spēlēs, izņēmums nav arī kuldīdznieks, riteņbraucējs KRISTS NEILANDS. Un viņš ir no tiem, kam tas izdevās!

Latvijas sportisti bija izcīnījuši divas vietas dalībai olimpiskajā grupas braucienā Tokijā. Uz tām devās carnikavietis Toms Skujiņš un K. Neilands – riteņbraucēji, kuri iepriekš sevi ne reizi vien bija apliecinājuši ar kāpumiem bagātās distancēs. Tokijas olimpisko spēļu šosejas riteņbraukšanas grupas brauciena sacensībās Toms izcīnīja 22. vietu, bet Kristis ierindojās 33. vietā. Uz starta izgāja 130 riteņbraucēji no 57 valstīm.

Vai emocijas, izjūtas, kas gūtas olimpiskajās spēlēs Tokijā, vēl ir spilgtas?

Mājās no Tokijas atlidoju 26. jūlijā. Spilgtās emocijas ir nedaudz nosēdušās.

Speciālisti atzinīgi vērtē tavu debijas startu olimpiskajās spēlēs, bet kā pats to vērtē?

Es domāju, ka bija ļoti labi. Ambīcijas jau vienmēr ir lielākas, gribas nobraukt labāk. Taču scenārijā, kāds tas bija šajās olimpiskajās spēlēs, rezultāts ir diezgan solīds – 22. un 33. vieta.

Brauciena laikā aiz muguras palika arī pasaules klases riteņbraucēji.

Ja skatās rezultātus, tad tiešām aizmugurē palika riteņbraucēji ar zināmiem vārdiem. Tas vēl vairāk radīja sajūtu, ka darbs ir labi padarīts. Ne es, ne Toms nevienā brīdī sevi netaupījām, līdz finišam visu darījām ar maksimumu. Man nav, kur sev piekassities.

Pastāsti vairāk par grupas braucienu, trasē tomēr pavadīji vairāk nekā sešas stundas!

Taktika jau ir izstrādāta. Zini, kur trasē būs kritiskie punkti, kam jābūt gatavam. Tā notiek visās sacensībās, jāspēj nolasīt to gaita, pēc tās arī jāvadās. Šajā gadījumā bija skaidrs, ka viss izšķirsies pēdējā kalnā. Visu sacensību dienu jutos ļoti labi. Citreiz ir tā, ka labi nejuties sākumā, bet pēc tam jūties labāk. Vai arī ir otrādi – sākumā viss ir labi, bet tad vienā brīdī vairs ne. Tokijā visu distanci jutos labi. Piebraucot pie pēdējā kalna, cik nu bija palicis iekšā pēc nobrauktajiem 200 kilometriem, tik arī bija.

Cik daudz esi pieveicis distancē, kuras garākas par vairāk nekā 200 kilometriem?

Ļoti daudz. Tas nebija nekas jauns. Ir daudz sacensību, kur distances garums ir 200–250 kilometru. Garākās vienas dienas sacensības ir Itālijā, kur jānobrauc 298 kilometri.

Nostartēji un uzreiz devies uz lidmašīnu vai arī paspēji ko apskatīt?

Olimpiskajā ciematā nedzīvo-

jām, trase bija divu stundu braucienā no Tokijas, tāpēc riteņbraucēji dzīvoja atsevišķā hotelī. No sākuma likās, ka nav olimpisko spēļu izjūtu, bet ir tā, it kā es būtu parastās sacensībās un gatavotos startam. Kad tuvojās starta laiks, sāku aptvert, kur atrodos. Parādījās emocijas, vienā brīdī noķēru olimpisko spēļu izjūtas.

Pēc finiša uz nepilnām divām dienām gan aizbraucu uz olimpisko ciematu. Nedaudz dabāju arī to izbaudīt. Satiku sportistus no Latvijas delegācijas. Tur dzīve bija pavisam citādāka. Īstenībā, redzot, kā viss tur notiek, priecājos, ka mums bija iespēja dzīvot hotelī, jo tur bija miers. Hoteļa numuriņi bija pietiekami lieli, lai justos komfortabli. Olimpiskajā ciematā bija neliels bardaks, tur nav viegli koncentrēties startam.

Vai izbaudīji tradicionālos japāņu ēdienus?

Hoteļa restorānā piedāvājumā bija Āzijas virtuve, bet bija arī Eiropas ēdieni. Vairāk izvēlējos Āzijas virtuvi, jo viņiem patīk rīsi un man tas derēja (smejas). Olimpiskajā ciematā bija liela ēdnīca, kuras piedāvājumā, šķiet, bija pilnīgi viss. Arī tur izvēlējos Āzijas virtuvi, ēdu nūdeles un suši. Japānā esmu bijis vairākas reizes, arī tad ēdu suši, šoreiz tie nebija tik gardi, iespējams, tādēļ, ka bija jāpabaro ļoti liels skaits olimpisko spēļu dalībnieku.

Apskatīt gan neko neizdevās, jo kovidā dēļ bija stingri ierobežojumi. No otras puses, neesi jau turp aizbraucis kaut ko skatīt, bet gan startēt sacensībās. Bet dalība olimpiskajās spēlēs paliks spilgtā

atmiņā. Tas ir mana sapņa piepildījums. Tas noteikti ir viens no ķeksīšiem, ko vēlējos ievilkt savā karjerā.

Vai pietika laika sagatavoties olimpiskajām spēlēm? Pirms tam guvi arī traumu.

Es teiktu, ka uz brīdi izkritu no sacensību aprites. Trīs dienas pēc operācijas atkal sēdos uz velosipēda. Pirmajā piegājienā to nevarētu saukt par treniņu, bet vairāk par mēģinājumu uzkāpt uz riteņa un pamīt pedāļus. Ar katru dienu, liekot klāt stundas un arī fizisko slodzi, visai ātri atkopos un atgriezies pilnvērtīgā treniņprocesā. Lielāka pauze bija sacensībām. Ar komandu un dakteriem pieņēmām lēmumu, ka pagaidām nēstartēšu, jo vēl sezona un olimpiskās spēles priekšā. Nevajag riskēt ar startiem. Paldies komandai, ka bija tik saprotoša, ļāva man ar sevi tikt galā.

Sākumā bijāt trīs kandidāti uz olimpiskajām spēlēm. Kā izlēmt, kurš brauks?

Jā, bijām trīs: es, Toms Skujiņš un Emīls Liepiņš. Mēs ar Tomu esam līdzīgi braucēji. Neesam ūrie kalnu braucēji, bet mums tas patīk. Braucam labāk pa kalniem nekā pa līdzenumu. Savukārt Emīls ir līdzenumu braucējs un sprinteris. Tāpēc lēmumu, kuri brauks, bija vienkārši pieņemt.

Kādi tagad plāni?

Lielas brīvdienas nesanāk, jādodas projām pie komandas Spānijā, sezona vēl notiek pilnā sparā. Līgums ar komandu *Israel Start-Up Nation* beidzas decembrī. Par to, kas būs tālāk, pagaidām nekommentēšu, bet viss ir procesā.

Vai arī komandas treneri ap-

„Ne es, ne Toms nevienā brīdī sevi netaupījām, visu līdz finišam darījām ar maksimumu. Man nav, kur sev piekassities,” par debijas startu olimpiskajās spēlēs Tokijā saka riteņbraucējs Kristis Neilands.

sveica ar debiju olimpiskajās spēlēs?

Protams, arī treneri, kas ir komandā, skatās un seko līdzī progresam. Komanda bija priecīga, ka dodos uz olimpiskajām spēlēm. No komandas Tokijā braucām pieci. Labākais ir tas, ka mans trene-

ris Toms Flaksis bija kopā ar mani Tokijā. Viņš ir Latvijas izlases treneris. Arī Tomam tās bija pirmās olimpiskās spēles. Sajūta bija tāda, ka kopā to esam panākuši.

**Inta Jansone
Krista Neilanda arhīva foto**

Kristis Neilands un Toms Skujiņš Tokijas olimpisko spēļu šosejas riteņbraukšanas grupas brauciena sacensībās.

Mirklis no sacensībām Tokijā.

ORIENTĒŠANĀS SPORTS

Čempionātos – medaļu birums

Mūsu orientieristi sekmīgi startējuši gan Latvijas kausa posmos, gan valsts čempionātā, gan arī Latvijas sporta veterānu-senioru 58. sporta spēļu finālsacensībās.

SĀK SILDŪ

Vispirms sadalītas pirmās šīs sezonas Latvijas čempionāta godalgas. Pēc četrus gadus pārtraukuma sacensības sprinta distancēs atkal atgriezās Kurzemē. Divas dienas čempionāts norisinājās Saldū. Ar panākumiem tajā startēja Kuldīgas tūrisma un orientēšanās kluba *Taka* pārstāvji. Individuāli sprintā par Latvijas čempioniem kļuva Jānis Pommers (M85 grupā) un Līga Virbule (W50), sudraba medaļas izcīnīja Jānis Turks (M65), Arvīds Teteris (M80), Ojārs Leikarts (M85) un Odeta Turka (W55), nedaudz līdz bronzas medaļai pietrūka Jānim Virbulim – viņam ceturtais rezultāts (M55). Stafetē dažādās vecuma grupās startā stājās piecas mūsu komandas un izcīnīja pilnu medaļu komplektu. Par Latvijas čempioniem MW160 grupā pārliecinoši kļuva Pēteris Ivāns, J.Virbulis un L.Virbule. MW190 grupā sudrabu izcīnīja Māris Otaņķis, J.Turks un O.Turka, bet bronzu A.Teteris, J.Pommers un Dace Traniņa. Sestā finišēja MW120 komanda (Artūrs Ķeris, Jānis Mellups, Skaidrīte Otaņķe), sīvā konkurencē elites grupā 14. vietu izcīnīja Kristaps Abersons, Kristaps Bērziņš un Mārīte Bērziņa.

TURPINA DOBELĒ

Dobeles novada Bikstu pagastā tika aizvadītas Latvijas sporta veterānu-senioru 58. sporta spēļu finālsacensības orientēšanās apvidū. Desmit dalībnieku sastāvā piedalījās arī Kuldīgas novada komanda un kopvērtējumā tika apbalvota ar 3. vietas diplomu un kausu, lai gan

rezultāts bija identisks ar 2. vietas ieguvējiem – Jelgavas pilsētas komandu. Individuāli komandu ieskaitē vērtē sešus labākos rezultātus, un abām komandām tie bija identiski – katrai pa trim pirmajām un trim otrajām vietām, tāpēc pēc diskusijām vietu sadalījumu izšķīra augstāka individuālā vieta septītajam dalībniekam – šoreiz Jelgavas pilsētas pārstāvim. Par uzvarētājiem kļuva Saldus novada komanda. Tas gan nemazina prieku par labo sasniegumu. Individuāli pirmajā vietā J.Pommers (M85), L.Virbule (W50), O.Turka (W55), otrajā – J.Virbulis (M55), J.Turks (M65), O.Leikarts (M85), ceturtajā – D.Traniņa (W35), Inta Abersone (W55), sestajā – J.Mellups (M35), astotajā – P.Ivāns (M50).

PIEDALĀS KAUSĀ

Tāpat arī mūsu orientieristi piedalījušies vairākos Latvijas kausa posmos. Aronas kausā Beļavā pirmā bija L.Virbule (W50), trešais – J.Turks (M65), ceturtais – S.Otaņķe (W60), septītais – Māris Otaņķis (M65). Mazās balvas izcīnīja Launkalnes pagastā, Smiltenes novadā, pirmajā vietā L.Virbule (W50), J.Virbulis (M55), bet ceturtais – A.Ķeris (M21B).

Ozona čempionātā Siguldas novadā pirmajā vietā L.Virbule (W50), O.Turka (W55), J.Virbulis (M55), J.Pommers (M80), otrais – O.Leikarts (M85), piektais – J.Turks (M65).

Trīsdienas sacensībās *Kāpa* Ludzas apkārtnē pirmā bija O.Turka (W55), otrā – L.Virbule (W50L), ceturtais – J.Virbulis (M55), piektais – J.Turks (M65) un S.Otaņķe (W60), septītais – A.Ķeris

Taciņu kārtas

18. augustā – Skruna–Stalmaņi
25. augustā – Sauleskalni
1. septembrī – Struņķukrogs
6. septembrī – Mordanga
15. septembrī – Lejastiezumi
22. septembrī – Sprinčupe vai Mazsālijas
28. septembrī – Aizpute
6. oktobrī – Aisungas nakts
Informācija mājaslapā
www.taka.kuldiga.lv.

Labi panākumi mūsu sportistiem Latvijas sporta veterānu-senioru 58. sporta spēļu finālsacensībās. No kreisās: Jānis Mellups, Jānis Virbulis, Jānis Pommers, Līga Virbule, Odeta Turka, Jānis Turks, Inta Abersone, Ojārs Leikarts. Komandā vēl startēja Pēteris Ivāns un Dace Traniņa.

NOTIEK ARĪ TACIŅAS

Orientēšanās treniņseriālā *Taciņas* aizvadītas 11 kārtas. Formāts šogad neparedz ātrāko rezultātu atzīmēšanu un apbalvošanu, bet gan tiek vērtēti orientēšanās prasmi pilnveidošanai un laika pavadīšanai dabā. Vidēji piedalās 30–40 dalībnieki. „Mums, rīkotājiem, ir prieks par dalībniekiem, kuri aktīvi piedalās. Aicinām arī citus atnākt un izmēģināt,” saka viena no organizatorēm Janeta

Turka. „Par priekšzināšanu trūkumu nav jābaidās, katrā kārtā pieejamas dažāda garuma un sarežģītības individuāli veicamas distances, kā arī iespēja doties kontrolpunktu meklējumu pastaigā pēc paša izvēles. Pirms starta iespējams saņemt apmācību. Šobrīd treniņseriālā ir neliela pauze, bet 18. augustā atsāksim rudens sezonu ar atlikušajām astoņām kārtām.”

Kluba arhīva foto

FUTBOLS

Kuldīdzniekiem otrā vieta

Liepājā, Dobrecova kausā, apvienotā Kuldīgas futbola skolas un Sabiles apvienotā komanda U10 grupā izcīnīja otro vietu.

Grupu turnīrā tika pieveikta *Dinamo Rīga*, *Priekuļi* un Rēzeknes BJSS komanda, izslēgšanas spēlēs apspēlēti arī Tukuma un Iecavas futbolisti. Finālā Kuldīgas un Sabiles komanda piekāpās Rīgas futbola skolai.

Par turnīra labāko vārtsargu tika atzīts kuldīdznieks Ronalds Grīnbergs, bet par komandas labāko spēlētāju – Rihards Bieriņš. Turnīrā piedalījās 16 komandas.

SPORTA KALENDĀRS

14.–15.VIII 10.00 A.Grundmaņa stadionā – Kuldīgas atklātā kausa izcīņa FUTBOLĀ 7x7.

17.VIII 10.00 A.Grundmaņa stadionā – Kurzemes jaunatnes FUTBOLA čempionāts U10 grupai; 11.30 – U13 grupai.

17.VIII 11.00 V.Piūdoņa vidusskolas stadionā – Kuldīgas atklātās vasaras spēles VOLEJBOLĀ 4:4.

26.VIII 11.00 A.Grundmaņa stadionā – jaunatnes FUTBOLA čempionāts U13 grupai.

RITENBRAUKŠANA

Cīnās par lielo balvu

Bīķernieku trasē Kuldīgas novada sporta skolas riteņbraucēji sacentās par Rīgas pilsētas lielo balvu jauniešiem.

D grupā ceturtais Danils Zozuļa, 12. vietā Edvards Vēvers. C grupā otrais bija Uvis Zvirbulis, trešais – Jānis Stucers. Jauniešiem līdera godā Gusts Lapiņš, trešais – Kristers Skrubis. Junioriem ceturtajā vietā Kaspars Ilšjāns.

ŠAHS

Turnīros gūst pieredzi

Kuldīgas novada sporta skolas atklātajā čempionātā šahā trijos atsevišķos turnīros cīnījās 62 jaunie sportisti no Kuldīgas, Liepājas, Ventpils, Rīgas, Olaines un Baldones.

Jaunākajā grupā pirmās trīs vietas izcīnīja Kuldīgas novada sporta skolas audzēkņi Benjamins Emanuēls Pupiņš (6,5 punkti), Gustavs Blinds (6 p.) un Teofils Jūrmalis (5 p.). Meitenēm šajā grupā kuldīdzniecei Aleksai Griubstei ar četriem punktiem trešā vieta. Ļoti labi cīnījās arī citi kuldīdznieki: Kristeram Tīdmanim 4,5 punkti un piektā vieta zēniem, Toms Kulbergs un Emīlija Dabra izcīnīja pa 3,5 punktiem.

Vidējā grupā par visa turnīra uzvarētāju kļuva Nellija Jēkabsona, kura septiņās partijās izcīnīja sešus punktus. Nellijai arī pirmā vieta meitenēm. Zēniem otro vietu ar pieciem punktiem ieguva Miķelis Kārlis Šteinbergs, trešo – Bernards Grundmanis (5 p.). Pieci punkti arī Hugo Teodoram Pupiņam, bet pa četriem punktiem Kristeram Feldmanim un Robertam Šliteram.

Vecākajā grupā par uzvarētāju ar sešiem punktiem kļuva Raivo Šteinbergs. Otrā vieta ar 5,5 punktiem Valteram Jūrmalim. Jauniešiem šajā grupā ar pieciem punktiem uzvarēja Ance Reiha.

* Jāuzrāda Covid-19 sertifikāts, kas apliecina pilnu vakcināciju vai pēdējos sešos mēnešos pārslimotu Covid-19. Var lejuplādēt vietnē www.Covid19sertifikats.lv. Vajadzīgs arī personas dokuments.

Apkopojusi **Daina Tāfelberga**

Kuldīgā

Kaļķu ielas kvartālā 20.VIII 20.00 pianists Dainis Tenis atskaņos skaņdarbus no sava topošā albuma *Decoder* uz meistara Dāvida Kļaviņa būvētajām *Una Corda* klavierēm.

Mūziķa un pasaulē labi zināmā klavierbūvētāja radošā sadarbība nejausi sākās šīgada pavasarī, kad D.Tenis pirmoreiz ciemojās Kaļķu ielas kvartālā. Viņš atzinis, ka tad viņam radusies sajūta kā Francijas provincē, kas asociējusies ar vāsi – nevis tādu tradicionālu, ko atskaņo deju sarīkojumos vai zaļumballēs, bet klusu un intīmu skaņu šarmantas mazpilsētas ieliņās. Tā klavieru darbnīcā *Klavins PIANO* radies mūzikas video, pianistam uz unikālajām *Una Corda M189* klavierēm atskaņojot savu jaundarbu *Walls*.

Savukārt D.Kļaviņš uzsver, ka līdz ar klavierbūves sākšanu Kuldīgā, viņam radusies iespēja satikt un iepazīties klātienē ar Latvijas pianistiem, lai sadarbības rezultātu vēlāk nodotu klausītājiem.

Mākslas namā līdz 1.IX Kuldīgas mākslas skolas absolventu radošo noslēguma darbu izstāde.

Līdz 26.IX Kristapa Zariņa personalizstāde.

Muzejā līdz 12.IX mākslinieces Kristīnes Kvitkas gleznu izstāde *Venēcija*. Līdz 3.X pagarināta izstāde *Dvēseļu putenis*, kurā var ielūkoties spēlfilmās aizkadro, izzināt vēsturi, aplūkot Sandras Silas radītos tērpus. Virtuālās izstādes: *Latvijas Tautas frontes Kuldīgas nodaļa, Kuldīga un novads 100 gadus, Kuldīga senāk un tagad, 20 novadnieku dzīvesstāsti*.

Līvijas Rezevskas izstāžu zālē līdz 30.VIII Daces Molas izstāde *Notikumi*.

Vecajā rātsnamā Agneses Veinbergas gleznu izstāde.

Radošā apvienība Zero Defect dažādās vietās pilsētā 21.VIII svinēs 20 gadu jubileju ar muzikālo performanci *Jumta disko*. Piedalās: DJ Dubra, LB, Mr. Rough Boy, Salmz, Ego Jako, Koochieris un Oliart. Oceanchild. Noslēgums – *Rezidence Kafe Venta*.

Kurzemē

SALDŪ

Kalnsetas parka estrādē 15.VIII 18.00 leģendārās grupas *Eolika* 40. jubilejas koncerts.

Kultūras paviljonā 8.IX otrās sezonas noslēgums ar dziedošu ugunsdzēsēja un grupas *Līvi* vokālista Jāņa Buķeļa koncertu.*

LIEPĀJĀ

Koncertzālē Lielais dzintars Liepājas starptautiskais zvaigžņu festivāls: 26.VIII 20.00 Liza Kereselidze (Gruzija) un *Xylem Trio* (Latvija); 27.VIII 20.00 Aleksandrs Antonenko un LSO.

VENTSPILĪ

Koncertzālē Latvija 20.VIII 19.00 mūsdienīgu ritma mūzikas festivāla *Ventspils Groove* gala koncerts (Asnate Rancāne un Staņislavs Judins). 26.VIII 19.00 ērģelnieka Aivara Kalēja jubileja. Piedalās: Aleksandrs Kalējs (klavieres), Martina Dēringa (soprāns).

Rīgas Starptautiskais īsfilmu festivāls 2 Annas*:

Pāvilstā 21.VIII 21.00 labāko Baltijas īsfilmu programmas seanss *Tur ārā*. Lailas Pakalniņas *Pirmais tilts*, Beates Olektes *Tukša tuba tālu skan* un Kārļa Vītola animācija *Gulbju jaunava*. Varēs iepazīties arī ar dažādām igauņu un lietuviešu režisoru īsfilām.

Pedvāles Mākslas parkā 26.VIII 21.00 seanss *Saplūšana*. Programmā: Matīsa Kažas spēlfilma *Kad tu skaties uz mani* un Annas Ansones *Klusā daba*, Zanes Oborenko animācija *Cerība* un Lienes Rubanes *Vēl nav dzīvs*.

Cīravas biedrībā Cita Abra (dzirnavās) 2.IX. 20.00 šīgada apbalvotās festivāla filmas: dokumentāla/eksperimentāla īsfilma un *Grand Prix* ieguvēja *Pēdējā stunda* (Argentīna), kā arī *Lūsis pilsētā*, kuru par labāko atzina bērnu žūrija. Visas programmas varēs vērot arī tiešsaistē.

Kuldīgas novadā

ALSUNGĀ

Biedrība Etniskās kultūras centrs „Suiči” 14.VIII 13.00 Zāļu dienas programmā rīko Burdona dziedāšanas svētkus Jūrkalnes dabas un atpūtas parkā. Dažādās norises vietās suitu etnogrāfiskie ansambļi *Suitu sievas*, *Gudenieku suiti*, *Maģie suiti* un folkloras kopas *Basu suiti*, *Suitu vīri* un *Suitu dūdenieki* izdziedās un izrādīs Māras klātbūtni cilvēka mūža ritējumā, sadzīves notikumos un dabas norisēs.

21.VIII Alsungas, Gudenieku un Ventpils novada Jūrkalnes pagastā *Vienas dienas kafējnīcas suitos*. Darbosies 21 kafējnīca, tostarp Alsungā – 16, Jūrkalnē – trīs, Gudenieku pagasta Basos – divas.

Pie kultūras nama katru svētdienu 12.00–16.00 suitu tirgus.

Tūrisma informācijas un vēsturiskā mantojuma centrs rekonstrukcijas dēļ ir slēgts. Ekspozīcijas iespējams apmeklēt Alsungas Livonijas ordeņa pilī. Tālr. 26425015.

ĒDOLĒ

Pie kultūras nama 14.VIII *Ološanās* jautrības ar mūziku, sacensībām un teātri. 12.00 barona un pārvaldnieces sveiciens. 12.20–13.20 muzicēs Iveta Baumanē un Roberts Pētersons. Vizināšanās ar zirga pajūgu (Dzirnavu dīķa pusē), cienāšanās ar oliņzupu, cīņa par zelta olu. 14.00–15.30 tikšanās ar Liepājas teātra lielajām lellēm. 12.30 pērn Valsts proklamēšanas svētkos apbalvošanai izvirzīto pagasta iedzīvotāju sveikšana. 15.45 olu ātrēšanas sacensības un zelta olas šablonu meklēšana. 20.00 orientēšanās *Ēd ol', skrien ol'*.

LABSAJŪTAI

Esi vesels!

Laikā, kad Covid-19 pandēmija ir kļuvusi par ikdienas izaicinājumu, arvien rūpīgāk pievēršam uzmanību personīgajai higiēnai, veselībai un imunitātes stiprināšanai. Lai arī koronavīruss šobrīd ir pasaules uzmanības centrā, joprojām ir aktuālas arī citas slimības un vīrusi, kas var negatīvi ietekmēt mūsu veselību. Ir svarīgi sekot līdzi savai pašsajūtai, fiziskajai un mentālajai veselībai visu gadu, tādēļ nepieciešams stiprināt savu imunitāti, gatavojoties gada tumšajam periodam.

IZGULIES!

Ir pierādīts, ka labs miegs un stipra imunitāte roku rokā veicina cilvēka labsajūtu un fizisko veselību. Miega trūkums var veicināt dažādas saslimšanas, tādēļ pieaugušam cilvēkam būtu jānodrošina vismaz 7 stundas kvalitatīva miega, tādējādi stiprinot dabisko imunitāti. Pirms miega ieteicams vismaz stundu neizmantot viedtālruni, televizoru vai ierīces, kas izstaro zilo gaismu un var traucēt miega kvalitātei.

Dzirnavu dārzā 15.VIII Ēdoles amatieru izrāde *Dūdene zin* (autors A.Niedzviedzis, režisore E.Krasnopa).

Kultūras namā Jeļenas Egļiņas darbi *Lielās puķes* un izstāde *Ēdole laikmetu griežos*.

KURMĀLĒ

Pagastmājas pagalmā 14.VIII 19.00 aktiera Edgara Pujāta un draugu koncerts*.

Priedaines bibliotēkā izstāde *Kurmāles pagasts fotogrāfijās*.

18. un 25.VIII radošas nodarbības bērniem *Trīs trešdienas līdz skolai*.

LAI DOS

Bibliotēkā līdz 30.IX Ineses radošo darbiņu izstāde.

NĪKRĀCĒ

Atpūtas centra logos Rudītes Tīļas abstraktās krāsu pludināšanas tehnikā pildītu darbu izstāde *Krāsu spēles*.

Atpūtas centrā 15.VIII 12.00 R.Tīļas meistarklase.

PADURĒ

Muižas parkā 14.VIII 19.00 labdarības pasākums *Dārza svētki* (ieeja bez maksas). Cienāšanās ar pankūkām un zaptēm, būs mūzika, tēja, kafija, *Smilškalnu* vīns. Pasākums ir pateicība tiem, kas līdz šim atbalstījuši muižas atdzimšanu. Īpašnieks Jānis Lazdāns stāstīs, kas izdarīts un plānots nākotnē.

20.VIII 20.00 zaļumballe ar grupu *Apvedceļš*.

Pie muižas klēts 28.VIII *Priekā diena Padurē* ar piepūšamajām atrakcijām un dažādām spēlēm, no-

slēgumā – putu prieki. 4.IX 11.00 *Jautrais mašīntalkas tirgus*. Būs tirgošanās, viesosies dziedošā Igaunų ģimene, brāļi Ziņģes, tāsiķis Kaspars Zvirbulis, Ivars Hermanis ar rata liras prezentāciju, Guntis Niedoliņš ar kokles pieskandinošo darbnīcu. Darbosies arī bērnu atrakciju laukums. **Bibliotēkā** augusta jubilāri izstādē *Notraus putekļus*.

RUDBĀRŽOS

14.VIII sportiskā diena: 13.00 volejbola treniņš pāriem, 14.00 fotoorientēšanās. Vakarpusē pastaiga Rudbāržu stadionā.

SKRUNDĀ

Tirgus laukumā (Ventas ielā 14) 15.VIII 9.00–13.00 krāmu tirgus. Turpinot tradīciju, jau trešo gadu Skrundā tiek organizēts krāmu tirgus jeb pērļu medības. Tā ir iespēja dot otru dzīvi lietām, kas kļuvušas liekas, bet citam var būt vērtīgs atradums.

Bibliotēkā Valdas Zariņas fotogrāfijas *Mūsu skaistā Latvija*. Izstāde *Ziedoša vasara....* ar daiļliteratūras grāmatām, kuru nosaukumā ietverti ziedi.

GUDENIEKOS

Basu bibliotēkā Oļģerta Visvalža Grūbes fotoizstāde.

RUMBĀ

18.VIII **pagasta senioru ekskursija** uz Saldus un Brocēnu pusi: viesošanās Dītas Zagorskas svēpētās keramikas darbnīcā *Saules lietas*, Tērvetes *Vīnogu dārzā*, Abgunstes muižā, Blīdenes stādaudzētavā. Pieteikšanās pa tālr. 20251385.

VITAMĪNI VISU GADU

Vasarā saule mūs lutina ar D vitamīnu, bet gada tumšajā laikā ir jāpievērš uzmanība šī vitamīna uzņemšanai. Latvijas Imūndeficīta korekcijas centra un *Capital Clinic Rīga* klīniskais imunologs Lauris Līcītis un *Benu aptiekas* farmaceita asistente Zanda Ozoliņa uzsver, ka D vitamīns veicina imūnšūnu atbildes reakciju pret vīrusiem un tā līmeni organismā var uzturēt ar dažādiem uztura bagātinātājiem.

MIERU!

Lai arī liela nozīme ir sabalansētam uzturam un aktīvam dzīvesveidam, svarīgi ir arī samazināt stresa līmeni. Profilaktiskās medicīnas ārste un labsajūtas eksperte Klīvlendā Sandra Darlinga atgādina, ka paaugstināts stresa līmenis ikdienā palielina organisma uzņēmību pret dažādām slimībām un vīrusiem, samazina miega kvalitāti un paaugstina asinsspiedienu. Tādēļ dzīvo mierīgi, mazāk uztraucies, un būsi vesels!

Dace Liniņa

PĀRDOD

Vienistabas **DZĪVOKLI**. Tālr. 27153742.

Pārdod **METĀLA JUMTUS** un noteksis-tēmas no ražotāja. Cena no 6,50 EUR/m². Tālr. 20211377.

GALDU, četrus krēslus (mazlietotus). Tālr. 20166616.

AKUMULĀCIJAS TVERTNI ar iebūvētu siltā ūdens boileri – 180 litri, kopējais tilpums – 600 litri, cena – 400 EUR. Tālr. 28229756.

DRUPINĀTUS BŪVGRUŽUS Kuldīgā, cena – 4,84 eiro kubikmetrā (ar iekrašanu). Tālr. 63322380.

Lopbarības (nestandarta) **KARTUPE-ĻUS** ar piegādi par 100 EUR/t. Minimālais daudzums – 500 kg. Tālr. 26933298.

JAUNPUTNUS (5 mēn. veci). Tālr. 26905232.

SIA Vēvers ražo un piegādā priedes **KOKSNES** produkciju: skaidu briketes (135 EUR/palete), šķeldu, mizas, skaidas, klucīšus (40 EUR/1,3 m³ Big Bag). Tālr. 26651831.

SIA **AJG plus** – sazāģētu nomaļu **MALKU**. Tālr. 29399939.

MALKU maisos, kravās. Tālr. 26544462.

Visu veidu **MALKU**. Tālr. 26153187.

Skaldītu un kluču **MALKU**. Tālr. 20396500.

Skaldītu un **šāļu MALKU**. Tālr. 24877409.

Skaldītu lapkoku **MALKU**. Tālr. 27885688.

Pārdod ar piegādi zāģētavas atgriezumus **MALKU**; skaldītu malku; 3 m garu meža malku. Tālr. 29249578.

Skaldītu lapkoku un skujkoku **MALKU**, kravā 3–5 m³. Tālr. 29974786.

Skaldītu **MALKU**, piegādā. Tālr. 29428876.

MALKU – skaldītu un klučos. Tālr. 27811870.

Alkšņu **MALKU**. Tālr. 26383529.

Pārdod krāmētu kluču **MALKU**, ātra piegāde. Cena 85 eiro par klučiem, 110 eiro par krāmētu kravu. Kravā 3 m³. Tālr. 26632723.

Pārdod skaldītu un kluču **MALKU** (krāmētu), piegādi nodrošina. Tālr. 25607959.

Aku, kanalizācijas **GRODUS**. Tālr. 29142702.

Zirga **MĒSLUS**, piegāde. Tālr. 29974786.

PĒRK

Pērk **ZEMI** Kuldīgā un 10 km apkārtnē. Tālr. 22190033.

TRAKTORUS, PIEKABES un lauksaimniecības inventāru. Tālr. 25357742.

AUTOMAŠĪNAS. Tālr. 28679476.

Z/š **SMAIDAS** pērk **MĀJLOPUS**. Tālr. 29437251, 28393052, 63341221.

MEŽUS, cirsma, malku. Tālr. 26544462.

Kļavas, oša, ozola **ZĀGBAĻĶUS**; alkšņu **MALKU**. Tālr. 29428876.

Briežu **RAGUS**, brauc pakāj. Tālr. 29886349.

Pērku **RAGUS**. Tālr. 22728888.

GRĀMATAS. Tālr. 22721881.

GAIENES, MELLEŅUS Kuldīgā, tālr. 28925676; Ēdolē, tālr. 25366612. Transports pie klienta, tālr. 26284210.

Visu veidu **OGAS**, ķiplokus, gailenes un ābolus (*cukurīšus*). Tālr. 29765478, 28361292.

ĀBOLUS ('Konfetnoje', *cukurīšus*). Tālr. 26933296.

DAŽĀDI

13. augustā Kuldīgā, veikalā *Rimi* (Sūru ielā 2), no 10.00 līdz 18.00 **OPTISKO BRIĻU IZPĀRDOŠANA** (pieāvājam tonētās brilles ar dioptriju – plusi un mīnusi, izgatavotas laboratorijā, garantija – divi gadi, cena 25,00–45,00 EUR). Iespēja pasūtīt brilles pēc receptēm. Tālr. 29576954.

Dāvina **LEDUSSKAPI** (lietots). Tālr. 28220548.

JUMTU un fasāžu celtniecības pakalpojumi; jumtu remonts un maiņa; fasādes siltināšana un apdare; materiālu piegāde. Tālr. 27810688.

Sertificēta **TAKSATORA** pakalpojumi: meža inventarizācijas lietu izgatavošana; mežaudzes novērtēšana; cirsmu dokumentācijas sagatavošana; īpašuma robežu, kupicu ierīkošana un atjaunošana; bezmaksas konsultācijas. Tālr. 25731315.

Tīra **AKAS**. Tālr. 27448331.

Tīra, remontē **AKAS**. Tālr. 26990277.

Tīra **AKAS**. Tālr. 26018109.

Visi par reklāmu *Kurzemniekā!*
Tālrunis **25466688**.

VAJADŽĪGI

SIA **KCE** (41203037327) aicina darbā **ELEKTROMONTIERUS** ar pieredzi. Par priekšrocību tiks uzskatīta: pieredze GVL objektos; ST operatīvās tiesības; kabeļu montiera apliecība; spriegumaktīvu darbu tiesības; augstākāpēju tiesības; B, C kategorijas autovadītāja apliecība; ekskavatora tiesības. Darbs Kurzemē. Atalgojums no 1200 EUR bruto (pirms nodokļu nomaksas). Tālr. 25444964, e-pasts: info@kce.lv.

SIA **BALZA** (41203014061) – lēnāžu **OPERATORS**. Alga – 1000 EUR. Tālr. 29235649.

SIA *Rajaks* (46102003750) – **STRĀDNIEKI** kokzāģētavā fiziski smaga darba veikšanai. Darba samaksa pēc izpēšanas, sākot no 650 eiro. Tālr. 26228651.

No 07.08.2021.–30.08.2021.

Līvijas Rezevska izstāžu zālē Kuldīgā, Mucenieku ielā 19,
Daces Molas glezniecības un stikla izstāde

Notikumi.

Dace Mola 2010. gadā absolvējusi Kateringus Treshamas koledžas mākslas un dizaina nodaļu Anglijā. 2020. gadā absolvējusi Latvijas Mākslas akadēmijas Stikla mākslas katedru. Māksliniece piedalījies vairākās grupu un personālizstādēs Latvijā un Anglijā.

Sniedzam konsultācijas un palīdzam sagatavot projektu iesniegumus lauksaimniekiem, kuri vēlas saņemt finansējumu apakšpasākumā 6.3 **Atbalsts uzņēmējdarbības uzsākšanai, attīstot mazās lauku saimniecības**. Projektu iesniegšana 08.09.–08.10.2021. Kopējais pieejamais finansējums 5. kartā – 15 000 000 EUR, maksimālais granta apjoms vienam projektam 15 000 EUR. SIA *Goldingen* ir 10 gadu praktiska pieredze konsultāciju sniegšanā un dažādu projektu pieteikumu sagatavošanā, tai skaitā arī iepriekšējo kārtu ietvaros. Tālr. 26633862, e-pasts: projekti@goldingen.lv.

LATVIJAS VALSTS MEŽI
KOKSNE • STĀDI • ATPŪTA

Lai nodrošinātu savlaicīgu un kvalitatīvu mežu kopšanu un atjaunošanu,
a/s Latvijas valsts meži (LVM)
izsludina atklātu konkursu **meža stādīšanas, jaunaudžu kopšanas, agrotehniskās kopšanas un atjaunoto platību aizsardzības darbu veikšanai 2022.–2024. gadam.**

Konkursā aicināti piedalīties darbu veicēji ar mežkopības darbu pieredzi vai bez tās. Piedāvājumi jāiesniedz elektroniskajā iepirkumu sistēmā (EIS) līdz **2021. gada 6. septembra 12.00.**

Lai interesentiem skaidrotu konkursa noteikumus, informētu par piedāvājuma sagatavošanu konkursa noteikumiem Elektroniskajā iepirkumu sistēmā (EIS), kā arī atbildētu uz neskaidriem jautājumiem, **18. augustā 14.00** notiks ieinteresēto piegādātāju tiešsaistes sanāksme platformā **Microsoft Teams**.

Lai piedalītos tiešsaistes sanāksmē, esošie LVM sadarbības partneri saņems uzaicinājumu ar pieslēgšanās saiti, savukārt **jaunie, potenciālie sadarbības partneri aicināti saņāksmei pieteikties, rakstot e-pastu LVM Mežkopības ražošanas vadītājam Laurim Ropājam: l.ropajs@lvm.lv.**

Ieinteresētie darbu veicēji var slēgt līgumu uz vienu vai trim gadiem, veicot mežsaimnieciskos darbus 133 464 hektāru platībā. Konkursa ietvaros plānots veikt sešus mežsaimniecisko darbu veidus: meža stādīšanu 14 530 ha apjomā; atjaunoto meža platību papildināšanu 2 020 ha apjomā; atjaunoto meža platību agrotehnisko kopšanu 43 545 ha apjomā; jaunaudžu kopšanu 43 379 ha apjomā; atjaunoto meža platību aizsardzību 24 430 ha apjomā; jaunaudžu stuburu aizsardzību 6 560 ha apjomā.

Konkursa nolikums pieejams EIS tīmekļvietnē <https://www.eis.gov.lv> e-konkursu apakšsistēmā.

Kontaktpersona: LVM Dienvidkurzemes reģiona mežkopības vadītājs, tālr. 29182563.

LĪDZJŪTĪBAS

*Kaut nekad vairs neatnāksi
Savā sētā ciemoties,
Tiem, kas tevi mīlējuši,
Tava gaisma līdzi ies.*

I.Z.Purvs./

Izsakām visdziļāko līdzjūtību LILIJAS BĀRDIŅAS tuviniekiem, no viņas atvadoties.

Mājas Ziedlejas iedzīvotāji

*Kā negribas ticēt,
Ka cilvēks var tā –
No gaišas dienas aiziet mūžībā.*

I.Ā.Elksne./

Izsakām visdziļāko līdzjūtību piederīgajiem, GUNTI ADLERU mūžībā pavadot.

SIA RZ kolektīvs

*Tai tālajā pļavā, kur atmiņas zied,
Tur mani jūs vienmēr satiksiet.*

I.I.Rudene./

Izsakām visdziļāko līdzjūtību GUNTA ADLERA ģimenei un piederīgajiem, viņu zemes klēpī guldot.

Kabiles pensionāru biedrība

*Dusi saldi, mīļo tētiņ,
Mūža miegs lai tev ir salds.
Auklēs tevi rasas rīti,
Ziedi klās un sniedzīnš balts.*

I.A.Krūklis./

Izsakām līdzjūtību Ponomarjovu ģimenei, vīru un tēti smilšu kalniņā pavadot.

Jana un Jānis

*No mūža kamola pa dzījai attinusi,
Iet tālus ceļus vecmāmuļas sirds.*

I.L.Vāczemnieks./

Izsakām līdzjūtību Elīnai Šenhofai ar ģimeni, no omītes atvadoties.

Nekustamo īpašumu nodaļa

Dziedniece Sāra

- Dziedināšana
- Pareģošana
- Atbrīvošana no dažādām atkarībām (alkohola, azartspēlēm u.c.)

Tel. pierakstam
26381988

**Pieņems
Kuldīgā**

17. augustā.

Sertifikāta Nr. 67

**LOGI
DURVIS
ŽALŪZIJAS**

**Lielā iela 30,
Jelgava**

20877777

latvijalogi@inbox.lv

VĀRDADIENAS

No 14. līdz 21. augustam
 14. Zelma (317), Zemgus (77),
 Virma (11)
 15. Zenta (1359), Dzeldē (3), Zelta
 (28)
 16. Astra (892), Astrīda (1691)
 17. Vineta (2776), Oļegs (9458)
 18. Liene (5528), Helēna (1726), Ele-
 na (1902), Ellena (14), Liēna (434)
 19. Melānija (1220), Imanta (75)
 20. Bernhards (38), Boriss (2512),
 Rojs (335)
 21. Janīna (2865), Linda (7851)
 Populārākie: Linda un Oļegs.

Bija jābūt vasarā

Linda Āboliņa, kuldīdzniece:
 – Vārdu man deva krustmāte un tētis. Tuvākajos rados no tēta puses tajā brīdī es biju vienīgā meitene, tādēļ tēta māsa pieteicās būt par manu krustmāti un viņai deva iespēju izvēlēties man vārdu. Tā kā tuviniekiem visi svētki iekrita ziemā, arī mana dzimšanas diena, bija viens noteikums: manai vārdadienai jābūt vasarā, kad ir silts, ir puķes un viss ir skaists. Kad ģimene bija par to vienojusies, tika atvērts kalendārs. Tētis sākumā domāja par vārdu Ginta, bet, tā kā ģimenē jau bija viena ar šādu vārdu un vārdadiena viņai bija martā, visi nolēma, ka būšu Linda. Man ir viena draudzene, kura kāda notikuma dēļ pirms dažiem gadiem tagad mani sauc par Rindu, ne Lindu. Nekad neesmu bijusi pret vārdu, ko man deva. Tas vienmēr ir patīcis. Ir bijušas iespējas sadraudzēties ar daudzām citām Lindām. Visi saka, ka vārds man pietāv un ka tā ir bijusi pareiza izvēle. Savu vārdadienu svinu kopā ar ģimeni un draugiem, un arī šogad tā būs kopā ar tuvākajiem draugiem un ģimeni.

JOKI

Puse pasaules cilvēku visu izdara līdz galam, otra puse – neizd...

.....

Pēc nedēļu ilgas badošanās lauva bija spiests atzīt, ka visu zvēru karalis tomēr ir zoodārza dzīvnieku kopējs.

.....

Ieraksts ārsta atzinumā: – Psihisku saslimšanu nav. Vienkārši muļķis.

.....

Bērnbā sapņoju, ka pieaugot varēšu strādāt ar dzīvniekiem. Tagad saprotu, ka ar dzīvniekiem strādāju jebkurā gadījumā.

PĒRKAM

Augošu koku cirsma
 un sortimentus pie ceļa

Meža īpašniekiem:

- Veicam bezmaksas konsultācijas;
- Palīdzam meža taksācijas sagatavošanā, cirsmu iestigošanā;
- Palīdzam iesniegt ciršanas pieteikumu VMD.

Metsā

Telefoni informācijai: 29150470, 67804343
 www.metsaforest.com/lv

VIKA SIA «Vika Wood»
 kokzāģētava PĒRK
 egles un priedes zāģbaļķus.

Sīkāka informācija pa tālruni 26443376.
 Papildu informācija www.vikawood.lv.

www.kurzemnieks.lv

Abonē e-avīzi
 un lasi jaunākās
 ziņas savā datorā!

Viss par reklāmu
 Kurzemniekā!
 Tālrunis 63324881.

LAIKA PROGNOZE

Mērens vasaras turpinājums

Tā varētu raksturot šīs nedēļas laika apstākļus, ja pie mērenības augusta vidū ļauts pieskaitīt negaisu ar stipru lietu, kad dažviet nokrišņu daudzums daudz neatpalika no mēneša normas.

Nedēļas pirmajā pusē gaisa plūsma galvenokārt nāca no Atlantijas, tuvojoties brīvdienām Latvija nonākusi anticiklona ietekmē, tomēr siltums līdz +24 grādiem dienā vēl brīdī pieturēsies, naktīs zemāk par +10 nenokritīs, būs daļēji mākoņains, lietus atkal būs lokāls, valdīs mēreni rietumvēji ar īslaicīgām un nelielām brāzmām. Izteikti lēnāks vējš būs naktīs un agri no rīta, tādējādi daudzviet veidosies migla. Lai arī novērojumi un prognozes neliecina, ka meteoroloģiskā vasara tik drīz varētu beigties, feisbukā LTV laika ziņu komentētāja Toma Briča kontā

jau parādījušies skaļi sekotāju izsaučieni: atdodiet vasaru, labāk cepties jūlijā karstuma viļņos, nekā tagad augustā salt nost! Dažs gan tiem iebildis: ko gan novembrī darīs, ja tagad ap +20 grādiem salst nost. T.Bricis norāda, ka augusta vidējā gaisa temperatūra būs tuvu klimatiskajai normai, līdz ar to kalendārās vasaras (no 1. jūnija līdz 31. augustam) visu trīs mēnešu temperatūra būs sasniegusi rekordu – 2021. gada vasara kļūs par karstāko novērojumu vēsturē, jo jūnijs un jūlijs bija rekordkarsti. Tāpēc tagad daudziem šķiet, ka ir pārāk vēss (pēc sajūtām, ne meteoroloģiju novērojumiem),

Pašreizējās ilgtermiņa prognozes rāda, ka arī mēneša otrajā pusē mūsu reģionā valdīs Atlantijas cikloni, tāpēc laiks būs nepastāvīgs un saulainākas dienas bieži nomainīs lietainā-

kas, bet ilgstoši sauss vai vēss un lietains gan nav gaidāms. Iepriekš karstākā vasara Latvijā bijusi 2010. gadā, kad no jūnija līdz augustam vidējā temperatūra bija 18,4 grādi. Šīs vasaras vidējā temperatūra līdz šim ir bijusi 19,8 grādi. Var piebilst, ka tikko Sicīlijā ar +48,8 grādiem pārspēts Eiropas absolūtais karstuma rekords. Mēs savā joprojām mērenajā klimatā šovasar uz to vairs nevaram cerēt.

LVGMC Viduskurzemē prognozē, ka +24 grādi netiks sasniegti, taču naktīs būs siltākas (+15) nekā citviet, jo tālu nav jūras piekraste, kur šajā laikā ir tā, ka dienas ir salīdzinoši siltas, bet naktīs – vēsas. Līdzīgi būs arī nākamās nedēļas sākumā, vējš (līdz 3 m/sek., brāzmās 10 m/sek.) vairāk iegriezīsies no dienvidu puses.

Daina Tafelberga

PROFESIONĀLĀS IZGLĪTĪBAS KOMPETENCES CENTRS
 KULDĪGAS TEHNOLOĢIJU UN TŪRISMA TEHNĪKUMS

IZMANTO IESPĒJU UN
 KLŪSTI PAR KOKAPSTRĀDES CNC
 IEKĀRTU PROGRAMMVAIDĪBAS
 SPECIĀLISTU
 PĒC VIDUSSKOLAS*!

- Mācību ilgums - 1,5. gads
- Darba vidē balstītas mācības
- Mācības bez maksas un mācību laikā audzēkņi saņem stipendiju
- Iespēja plānot savu laiku, mācīties pēc individuāla plāna

UZŅEMŠANA
 02.08.2021. - 31.08.2021.

Klātienē katru darba dienu
 8:00 - 16:00, vai elektroniski
www.kuldigastehnikums.lv

*PROFESIJU IESPĒJAMS APĢŪT AR IEGŪTU VIDĒJO VAI VIDĒJO/PROFESIONĀLO IZGLĪTĪBU, BEZ VECUMA IEROBĒŽOJUMA!

DĀRZA DARBI

Ārija
 Rudlapa,
 agronome

14. augusts. Sakņu diena. Apstrādā augsni rudens sējumiem un stādījumiem. Sēj rudens šķirņu redīsus, salātus, garšaugus, arī zālājus un zaļmēslojuma augus. Pavairo augus ar spraudņiem. Stāda avenas, zemenes, kokus un krūmus no konteineriem, daļa un pārstāda rabarberus.

15. augusts. Ziedu diena. Vāc augļus un augļu dārzeņus, lasa ogas. Pārstrādā un saga-

tavo ražu uzglabāšanai. Ievāc puķu sēklas un griež sausziedes. Dala un pārstāda īrisus. Stāda pastāvīgā vietā ziemcietes no konteineriem.

16.–17. augusts. Sēšanai un stādīšanai ne pārāk labvēlīgas dienas. Apstrādā augsni, ravē, veic dažādus sakopšanas darbus.

18.–19. augusts. Augļu dienas. Novāc, pārstrādā un gatavo uzglabāšanai augļus, ogas un augļu dārzeņus. Ievāc sēklas. Stāda zemenes un avenas.

20. augusts. Sakņu diena. Novāc sīpolus, agros kartupeļus un citus sakņaugus. Apstrādā augsni.